Kuran'ın Işığı Satanizmi Yok Etti

... şeytanın adımlarını izlemeyin.
Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır.
(Bakara Suresi, 168)

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Ağustos 2002
İkinci Baskı: Aralık 2005
Üçüncü Baskı: Ağustos 2007

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı:Seçil Ofset
Yüzyıl Mah. MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar - İstanbul
Tel: (0212)629 06 15

w w w . h a r u n y a h y a . o r g - w w w . h a r u n y a h y a . n e t

İçindekiler

Okuyucuya

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme,

kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

GİRİŞ:
Satanizm Tehlikesini Tanımak

Geçmişi 1700'lere dayanan satanizm son yıllarda şiddet, vahşet ve intihar olayları ile bir kez daha gündeme geldi. Satanistlerin kendilerini tarif etmek için kullandıkları ifadeler, hayata bakış açıları, savundukları değerler, kan ve vahşetle dolu dünyaları ilk başta insanlara inanılmaz gibi gelse de, yaşanan olaylar bu sapkın akımın giderek yayılan bir tehlike olduğunu ortaya çıkardı.

Ürkütücü makyaj ve kıyafetleriyle kendilerini satanist olarak tanımlayan kişiler ile, basında sık sık yer alan kanlı ayinler, katledilen hayvanlar, işkence gören insanlar, tecavüz vakaları ve intiharlarla ilgili haberler biraraya getirildiğinde ortaya dehşet verici bir tablo çıkmaktadır. Ancak asıl şaşırtıcı olan insanların böylesine sapkın bir hayatı ve düşünceyi sözde bir 'din' olarak benimseyebilmeleridir. Peki nasıl oluyor da bir kısım insanlar, kötü olmayı, kötülük yapmayı, hayvanlara ya da insanlara acı çektirmeyi, karanlık, korku dolu bir dünyada yaşamayı kendilerine bir hayat gayesi ve 'din' olarak benimseyebiliyorlar? Pek çok insan bu sorunun cevabını merak etmekte, ama cevabı yanlış yerlerde aramaktadır. Satanizmin nasıl geliştiğini ve bu kadar geniş kitleleri nasıl etkisi altına alabildiğini anlamak için öncelikle bu karanlık dinin tüm yönleriyle tespit edilmesi gerekmektedir. Bu sapkın dinin ardındaki felsefeyi ortaya çıkarmak, insanların böyle bir sapkınlığı nasıl kabullendiklerini anlayabilmek için şarttır. Çünkü satanizmin kaynağı, sanıldığı gibi sadece bazı gençlerin psikolojik dengesizlikleri değil, onları bu dengesizliklere sürükleyen bir felsefedir. Ve bu felsefe, -kitabın ilerleyen sayfalarında detayları ve delilleri ile göreceğimiz gibi- insanı bir hayvan türü olarak gören ve 'doğa acımasızdır, sen de acımasız olmalısın' mesajını veren Sosyal Darwinizm'dir. Dolayısıyla satanizmi ele alırken bu gerçeğin göz ardı edilmemesi gerekir.

Bu kitapta satanizmi tüm yönleriyle inceleyecek, şiddeti ve vahşeti dini bir ritüel haline getiren ve kanlı cinayetleri adeta bir ibadet olarak gören bu felsefenin bu kadar yaygınlaşmasının nedenleri üzerinde duracağız. Kitap boyunca da göreceğiniz gibi, satanizmin çıkış noktası din karşıtlığıdır. Dolayısıyla bu sapkınlığın taraftarları din ahlakından uzak yetişmiş ve materyalist akımların etkisi altında kalmış kişilerdir. Satanizmin yaygınlaştığı ve özellikle de genç insanlar üzerinde etkili olduğu bir gerçektir. Ancak satanizmin çözümsüz gibi gösterilmesi de çok büyük bir yanılgıdır. Oysa bu sapkın akımla mücadele çok kolaydır ve Kuran ahlakı, gençleri satanizmin elinden kurtarabilecek tek yoldur. Kuran'ın ışığı satanizmi yok edecek ve Allah'ın izniyle aydınlık, sevgi ve barış dolu bir dünya oluşturacaktır.

Kuran’da Şeytanın Taraftarları

Son yıllarda çeşitli ülkelerde birbiri ardına gerçekleştirilen satanist cinayetler ve çeşitli intihar vakaları "satanizm nedir?" sorusunu bir kez daha dünya gündemine taşıdı. Ancak satanizm üzerine yapılan araştırmalar, tartışmalar ve yazılan yazılar belli bir çerçeveden öteye gidemedi. Satanizm çoğu zaman psikolojik yönden sorunları olan, aileleri ve çevreleri ile iletişim kuramayan marjinal gençler arasında yaygın, garip bir akım olarak gösterildi. Oysa satanizmi bu kadar basite indirgemek, şiddet yanlısı bu sapkın dini tüm yönleriyle insanlara tanıtmamak çok büyük bir hatadır. Bu yönde yazılan ve söylenenlerin aksine satanizm geçmişi çok eskilere dayanan, ardında karanlık bir felsefe barındıran, dünya geleceğine dair hedefleri olan, karanlık "kilisesi", binlerce taraftarı ve yazılı kaynaklarıyla 2000'li yılların en tehlikeli oluşumlarından biridir.

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, satanistler arasında da belli uygulama ve görüşlerde farkılıklar söz konusudur. Zaman zaman bu farklılıklar satanizmin neyi savunduğunun anlaşılmasında yanılgılara neden olabilmektedir. Örneğin bazı satanistler, dünyayı var edenin şeytan olduğu gibi sapkın bir düşünceye inanıp onun isteklerini yerine getirmeyi sorumluluk olarak görürken (Yezidiler bu gruba dahil edilebilir), bazıları da şeytanı sadece simgesel bir kavram olarak görür, kendi isteklerini ilahlaştırırlar. Elbette bu farklılıklar söz konusu felsefenin sapkın olduğu gerçeğini değiştirmemektedir. Üstelik her ne kadar tüm satanistler aynı örgüt altında birleşmiş değillerse de, bütün satanistlerin hemfikir olduğu temel noktalar vardır ve bu noktalar satanistlerin kendi kaynaklarında şu şekilde özetlenmektedir:

Satanistlerin şeytani eğilimleri vardır ve bu anlamda tıpkı şeytan gibidirler. Ahlak kurallarına karşı gelmek, kibir, başkaldırı, düşmanlık gibi özelliklere sahiptirler[1].

Görüldüğü gibi, bu sapkın akımın asıl çıkış noktası, şeytanı ve tüm şeytani özellikleri kendisine yol gösterici olarak kabul etmesidir.

Kitabın ilerleyen bölümlerinde dünya üzerinde gün geçtikçe daha çok taraftar toplayan satanizmin temel dayanakları üzerinde durup satanizmin kısa tarihini inceleyeceğiz. Bu bölümde ise satanizmi daha iyi anlayabilmek için, Kuran'dan ayetlerle şeytanı ve şeytanın temsil ettiği zihniyeti ele alacağız.

Satanizm konusunu ele alırken öncelikle üzerinde durulması gereken husus, satanistlerin aslında birer ateist ve materyalist oldukları, yani sadece maddenin varlığına inandıklarıdır. Satanistlerin mantığını incelerken bunun üzerinde özellikle durmak gerekmektedir. Satanistler Allah'ın varlığını ve Kuran'da varlıkları bildirilen cin, melek gibi metafizik varlıkları da inkar ederler. Dolayısıyla şeytanın varlığına da inanmamaktadırlar. Şeytan onlar için din düşmanlığının bir sembolüdür.

Buna rağmen satanistler bir sembol olarak gördükleri şeytanı kendilerine ilah edinmişlerdir. Bunun temelinde sapkın ideolojilerini ve ritüellerini sözde bir din gibi sunmak gayesi vardır. Kendi batıl kuralları çerçevesinde şeytana ibadet etmekte, klan

liderleri tarafından belirlenen ritüelleri yerine getirmek için çeşitli sapkın törenler düzenlemektedirler. Böylece sembolleri, kıyafetleri, kuralları ve ayinleriyle şeytani bir din meydana getirmektedirler.

Satanistler her sözlerinde şeytanı yüceltir, ondan yardım ister ve ondan gelen emirlere göre hareket ettiklerini söylerler. Özellikle de klan liderlerinin şeytanla sürekli bağlantı içinde olduğuna, onunla konuştuğuna, ondan emirler aldığına inanılır. Yeni satanist olan bir kişi şeytanla konuştuğuna inandığı bu lidere karşı büyük bir bağlılık gösterir ve onun her söylediğini eksiksiz yerine getirir. Nitekim son yıllarda sıkça rastlanan satanist cinayetlerde "şeytandan emir aldım, o nedenle öldürdüm" diyerek kendini savunan ya da intihar etmeden önce "şeytan intihar etmemi istiyor" şeklinde not bırakan kişilere sıkça rastlanır olmuştur.

İnsanlarla şeytan arasında bu ilişki Kuran'da çok detaylı olarak tarif edilmektedir. Allah **"... Onlar o her türlü hayırla ilişkisi kesilmiş şeytandan başkasına tapmazlar." (Nisa Suresi, 117)** ayetiyle insanları uyarmış, şeytanın apaçık bir düşman olduğunu Kuran'da birçok kez belirtmiştir:

Ey Ademoğulları, Ben size and vermedim mi ki: Şeytana kulluk etmeyin, çünkü, o, sizin için apaçık bir düşmandır. (Yasin Suresi, 60)

Başka ayetlerde de, Hz. İbrahim'in, babasına şu şekilde bir öğütte bulunduğu bildirilir:

Babacığım, şeytana kulluk etme, kuşkusuz şeytan, Rahman'a başkaldırandır. Babacığım, gerçekten ben, sana Rahman tarafından bir azabın dokunacağından korkuyorum, o zaman şeytanın velisi olursun. (Meryem Suresi, 44-45)

Yukarıdaki ayetlerde geçen "şeytana kulluk etmek" kavramı son derece önemlidir. Çünkü satanistlerin tüm dokümanlarında 'şeytana ibadet etmek, şeytanla iletişime geçmek, şeytanın isteklerini yerine getirmek' gibi ifadeleri sıkça görmek mümkündür. Ancak Allah'ı inkar edip, şeytanı ilah edinen ve tüm hayatını şeytanın kışkırtmalarına göre kuran insanlara Allah'ın çok büyük bir vaadi vardır: Sonsuz cehennem azabı. Allah şeytana, onun ve ona uyan insanların sonunu şöyle bildirmiştir:

... Andolsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemi sizlerle dolduracağım. (Araf Suresi, 18)

Şeytanın özellikleri

Allah Kuran'da şeytanı ve şeytanın taraftarlarını çeşitli özellikleriyle bizlere tanıtır. Kuran'da şeytan, ilk insan olan Hz. Adem'den bu yana tüm insanları Allah yolundan saptırmak için çaba gösteren varlıklar olarak geçmektedir. Şeytan, 'uzak düşen, uzaklaşan' anlamındadır. Kelimenin Arapça kökeni aynı zamanda, 'öfkeden yanıp tutuşmak, işe yaramaz hale gelmek' anlamlarını da taşır. İblis ise tüm şeytanların ve şeytani faaliyetlerin lideridir. İblis'in sözlük anlamı da, 'hayır ve mutluluktan ümit kesmiş olmaktan kaynaklanan bir keder ve hırçınlığa düşmek, ümitsizlik ve pişmanlıkla perişan olmak' anlamları taşır.[2]

Allah Hz. Adem'i yarattığı zaman meleklere ona secde etmelerini emretmiş, tüm melekler bu emre itaat ederken, İblis isyan etmiş ve itaatsizliği nedeniyle Allah'ın huzurundan kovulmuştur. Ayetlerde İblis'in itaatsizliği şu şekilde bildirilir:

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın." Meleklerin hepsi topluca secde etti; Yalnız İblis hariç. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu. (Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?" (Sad Suresi, 71-75)

Başka ayetlerde ise, İblis'in bu isyanının temelinde kendince gurur ve kibir olduğu, insanı kendisinden daha aşağı gördüğü için isyan ettiği bildirilmiştir. **"Dedi ki: Ben ondan daha hayırlıyım; Sen beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (Sad Suresi, 76)** ayeti İblis'in, ne kadar büyük bir nankörlük ve küstahlık içinde olduğunu da göstermektedir. İnsanı, melekleri, cinleri, şeytanı ve tüm kainatı yaratan Allah'tır. Allah dilediğini dilediği şekilde ve surette yaratır. Yaratılmış olan her varlık Rabbimiz'e karşı derin bir saygı göstermekle yükümlüdür. Kendisini yoktan var eden ve ona her türlü imkanı veren Allah'a kulluk etmemek, itaatli davranmamak elbette çok büyük bir akılsızlık ve nankörlüktür. İşte İblis bu şuursuzluk içinde hareket eden, dolayısıyla tüm davranışlarında, hezeyanlar sergileyen bir varlıktır. İtaatsizliği nedeni ile cennetten kovulan şeytan, kendisine en büyük düşman olarak insanı görmektedir ve tüm insanları doğru yoldan ayırmak, onları her türlü belanın içine sürüklemek için Allah'tan süre istemiştir. Bu durum ayetlerde şu şekilde bildirilmiştir:

(Allah) Dedi ki: "Öyleyse ordan (cennetten) çık, artık sen kovulmuş bulunmaktasın. Ve şüphesiz, din (kıyametteki hesap) gününe kadar Benim lanetim senin üzerinedir." Dedi ki: "Rabbim, öyleyse onların dirilecekleri güne kadar bana süre tanı." Dedi ki: "O halde, süre tanınanlardansın. Bilinen vaktin gününe kadar." Dedi ki: "Senin izzetin adına andolsun, ben, onların tümünü mutlaka azdırıp-kışkırtacağım. Ancak onlardan, muhlis olan kulların hariç". (Allah) "İşte bu haktır ve Ben hakkı söylerim" dedi. "Andolsun, senden ve

içlerinde sana tabi olacak olanlardan tümüyle cehennemi dolduracağım." (Sad Suresi, 77-85)

Şeytan bu büyük hedefini gerçekleştirmek için binlerce yıldır faaliyet halindedir. Bu sinsi hareketini evrenin ve canlılığın sonu olan kıyamet gününe kadar da devam ettirecektir. Insanlık tarihi boyunca istisnasız herkese -onları kötülüğe çekmek için- yaklaşmış, bu konuda bir ayrım yapmamıştır. Şeytan insanları saptırmakta hiçbir vasıf gözetmez. Her yaştan, her statüden, her kültürden ve her ırktan insanı kendi yoluna çekmek için uğraşır. Farklı sosyal gruplardaki kişileri, zenginiyle fakiriyle değişik karakterlere sahip insanları etkisi altına almaya çalışır.

Şeytanın faaliyetinin çapını ve insanlar üzerindeki etkisini anlayabilmek açısından şu noktayı belirtmekte fayda vardır: Şeytan insanı çok iyi tanır, her kültürü, her ideolojiyi, her türlü görüşü bilir. Özellikle de insanın nefsinin isteklerini ve zaaflarını çok iyi bilir. Buna göre tuzaklar hazırlayabilir, planlar yapabilir. Dünyanın en ücra köşesindeki bir insana kadar istisnasız herkese etki etmeye çalışır. Buna karşın insanların çoğu tehlikenin büyüklüğünün gerçek anlamda farkına varamazlar. Çoğu insan, kendisini kötülüklere kışkırtmak ve cehenneme sürüklemek isteyen şeytanı önemsemeden yaşar. İşte böyle bir durumda da şeytanın kendi üzerinde ne gibi bir etki oluşturduğunu ve nasıl bir sona doğru sürüklendiğini fark edemez. Bunun en önemli nedenlerinden biri insanların şeytanı doğru tanımamalarıdır.

Şeytan hakkında en yaygın olan yanılgılardan biri şeytanın Allah'tan bağımsız bir güç olduğunun sanılması ve (Allah'ı tenzih ederiz) şeytanın Allah'a karşı bir mücadele içinde olduğunun düşünülmesidir. Satanistlerin de en büyük yanılgılarından biri budur. Satanistler de şeytanı ayrı bir güç olarak düşünür ve şeytanın isyanını ve itaatsizliğini kendilerine örnek alırlar. Kendileri de düzene ve iyiliğe karşı isyan ettikleri takdirde, şeytana mücadelesinde destek olacaklarına inanırlar. Oysa gerçekte şeytan da Allah'ın yarattığı, O'na boyun eğmiş bir varlıktır. Allah'a olan isyanı, yine Allah'ın belirlemiş olduğu bir kader dahilindedir. Dahası şeytan, Allah'ın varlığına inanan ve Allah'tan korkan bir varlıktır. Kendisine kıyamete kadar süre tanınmış olduğunun ve ahiret gününde yaptıklarının cezasını çekeceğinin farkındadır. Ayette şeytanın bu özelliği şöyle bildirilmiştir:

Şeytanın durumu gibi; çünkü insana "İnkar et" dedi, inkar edince de: "Gerçek şu ki, ben senden uzağım. Doğrusu ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" dedi. (Haşr Suresi, 16)

Ayrıca şeytan bu itaatsizliği ile herhangi bir menfaat sağlamamış, tam tersine ebedi bir kayba uğramıştır. Cennetten kovulup cehennem azabına sürüklenen şeytanın asıl amacı, mümkün olduğunca çok insanı kendisi ile birlikte bu azabın içine sürükleyebilmektir. Yaptığı mücadelenin özü budur. Diğer bir deyişle onun mücadelesi

insanlara, insanlığın iyiliğine karşıdır. Ve ayetlerde de görüldüğü gibi, şeytan insanı sürekli inkar etmeye, gaflete dalmaya, Allah'tan uzak yaşamaya davet ederken, kendisi gerçeğin çok iyi farkındadır. Nitekim hesap günü geldiğinde kendisine uyanları yüzüstü bırakacak ve vaat ettiği şeylerin büyük birer yalandan ibaret olduğunu onlara açıklayacaktır. Bu durumda şeytanın kurduğu planların, insanları saptırmak için tasarladığı tuzakların büyüsüne kapılanların sonu büyük bir hüsran olacaktır. Ayette şöyle buyurulur:

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtaracak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (İbrahim Suresi, 22)

Satanistler de, şeytanın telkinlerine aldanarak sapkınlığı ve kötülüğü yol olarak benimseyen diğer insanlar gibi ne kadar büyük bir hata yaptıklarını muhakkak bir gün anlayacaklardır. Önemli olan bu gerçeği dünyada iken, gerçekler onlara anlatıldığında kavrayabilmeleridir. Çünkü kendilerine önder edindikleri şeytan, onları hiçbir zaman sahiplenmeyecek, her zaman yarı yolda bırakacaktır. Kuşkusuz onun yalanlarına inanmak, süslü telkinlerini gerçek sanmak büyük bir şuursuzluk ve akılsızlıktan başka bir şey değildir.

Satanistler şeytana aldanıyorlar

Şeytan insanın en büyük düşmanıdır, çünkü yeryüzünde bulunmasının amacı insanları Allah'a imandan uzaklaştırmak ve Kuran ayetlerini uygulamaktan alıkoymaktır. Allah şeytanın insanları her an gözetlediğini (Araf Suresi, 27), sinsice göğüslere ve kalplere vesvese verdiğini (Nas Suresi, 4-5), insanları korkutmaya çalıştığını (Al-i İmran Suresi, 175) ve onların doğru yolu üzerine oturduğunu (Araf Suresi, 16) bildirir. Ancak şeytanın Kuran ayetlerinde tarif edilen özelliklerini bilmeyen bir insan, onun insanlar üzerinde oluşturabileceği etkinin de farkında olmaz. Bu nedenle de şeytandan gelen vesveselere kulak verir, kışkırtmalarına uyar ve söylediklerine inanır. İnsanların büyük çoğunluğunun şeytanın etkisinin farkına varamamalarının en büyük nedenlerinden biri, şeytanın insanlara çeşitli maskeler altında yaklaşmasıdır.

Şeytan insanlara öğüt veren, onları doğrulara yönlendiren bir görünüme bürünebilir. İnsanların zaaflarını, eksikliklerini ve nelerden etkilendiklerini çok iyi

bildiği için, onları geçici olarak dost edinmek amacıyla bunları kullanır. Gerçek niyetini, insanı nasıl bir yıkıma sürüklemek istediğini sezdirmez. Etkisi altına almaya çalıştığı insanı, ona yardım etmek istediğine, onun iyiliğini düşündüğüne, onu içinde bulunduğu durumdan kurtarmaya ve daha iyi konumlara ulaştırmaya çalıştığına inandırdıktan sonra bu kişiyi kontrolü altına alır. Tüm telkinleri kişiyi kendi tarafına çekmek amaçlıdır. En önemli iddiası ise, tek kurtuluşun kendisine uyulması ile mümkün olacağıdır.

Hz. Adem'in, cennetten çıkarılmasına neden olan olayın sebebi de bu sinsi tuzaktır. Şeytan Hz. Adem'e ve eşine bir dost gibi yaklaşmış ve onlara kendilerine öğüt verdiğine dair yemin etmiştir. Bu konuyu haber veren ayetlerde şöyle buyrulur.

Şeytan, kendilerinden "örtülüp gizlenen çirkin yerlerini" açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." Ve: "Gerçekten ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin de etti. (Araf Suresi, 20-21)

Şeytan Hz. Adem'i ve eşini aldatarak cennetten çıkarılmalarını sağlamıştır. Bu durum insanın ömrü boyunca karşı karşıya olduğu gizli düşmanının ne kadar sinsi bir yalancı olduğunun en vurucu delillerinden biridir.

Hz. Adem'e tüm şeytanların en büyüğü olan İblis tarafından verilen "ben size öğüt verenlerdenim" telkini, diğer insanlara da insi şeytanlar tarafından yapılır. (İnsi şeytan, insan görünümünde olan şeytanlara veya doğrudan şeytanın ilhamı ile hareket eden insanlara verilen isimdir. Allah Kuran'da insi ve cini şeytanların varlığından bahsetmiş ve bunların İblis'in taraftarları olduklarını bildirmiştir.) Kendi kavmini Allah'ın yolundan alıkoyarken onlara, **"... Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum." (Mümin Suresi, 29)** diyen Firavun bunun bir örneğidir.

İşte satanistlerin yaptığı telkinler de buna benzemektedir. İnsanları, satanizmin karanlığına çekmek isteyen bu insi şeytanlar, benzer aldatmacalarla onları kandırmaktadırlar. Satanizmi, kişinin her istediğini dilediği gibi yapabileceği, insana güç veren, tüm dünyevi sıkıntılardan uzaklaştıran, tüm sorumlulukları kaldıran, nefsani dürtülerin rahatça yaşanabileceği bir dünya olarak gösteren satanistler, tıpkı önderleri şeytan gibi insanları saptırmayı amaçlamaktadırlar. Bu telkinlerle insanların iyiliğini istiyormuş gibi görünmektedirler. Halbuki bu süslü telkinlerin hepsi büyük bir yalandan ibarettir. İlk başlarda bu aldatmacanın etkisinde kalan kişi, bir müddet sonra satanist bir yaşamın kendisine özgürlük değil, bağımlılık getirdiğini, sınırsızca kötülüğü yaşamanın ise kendisini bir canavara dönüştürmeye başladığını görecektir. Kurtulmak amacıyla girdiği bu yol kendisini çok büyük bir bataklığın içine sürükleyecektir.

Şeytan 'öğüt verme' taktiğini, kişinin yakın çevresini kullanarak da uygulamaya geçirebilir. Bir arkadaşın ya da toplumda özenilen bir kişinin telkini insanın üzerinde

çok farklı bir etki bırakabilir. Örneğin Kuran'da, iman ettikten sonra şeytan tarafından ayartılan ve arkadaşlarının telkinleriyle sapan kişilerden bahsedilir. Bu 'arkadaş'ların sözleri, şeytanın taktiğini çok net gözler önüne serer: **'Doğru yola, bize gel...'**. Şeytanın bu taktiğinin bildirildiği ayetin tamamı şöyledir:

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayartarak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırdığı kimse gibi topuklarımız üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (En'am Suresi, 71)

İnsan bu düşmana karşı son derece dikkatli olmak zorundadır. Ancak Allah'a tam olarak teslim olmuş ve O'nun zikrine sıkı sıkıya sarılmış bir kimse bunu başaracak şuura sahip olur. Şeytanın telkinlerinin kaynağını hemen teşhis eder ve zihninden söküp atar. Aksi takdirde kişi bunları kendi düşüncesi zanneder ve iradesini ona teslim eder. Şeytanın telkinlerine uyup, onunla birlikte ve onun emirlerine göre hareket eden insanların durumunu Allah, **"... Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaştır o." (Nisa Suresi, 38)** ayetiyle bildirmiştir. Oysa insanın yapması gereken Allah'ın bildirdiği **"... Gerçek şu ki, şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman edinin. O, kendi grubunu, ancak çılgınca yanan ateşin halkından olmaya çağırır. " (Fatır Suresi, 6)** ayetine uymaktır. Şeytanın çağrısına karşılık verenlerin sonu ise ayetlerde şu şekilde bildirilir:

İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır durur ve her azgın-kaypak şeytanının peşine düşer. Ona yazılmıştır: "Kim onu veli edinirse, şüphesiz o (şeytan) onu şaşırtıp-saptırır ve onu çılgın ateşin azabına yöneltir." (Hac Suresi, 3-4)

Buraya kadar şeytanın insanları çeşitli yöntemlerle aldattığını, onları Rahman'ın vahyinden uzaklaştırdığını açıkladık. Ancak şeytanın da Allah'ın yarattığı bir varlık olduğunu ve şeytanın kurduğu tüm tuzakları yaratanın da Allah olduğunu unutmamak gerekir. Allah insanlardan salih olanları ortaya çıkarmak, onları dünya hayatında denemek ve eğitmek gibi pek çok hikmet üzerine şeytanı, şeytanın her türlü tuzağını ve satanizmi bir kader içinde yaratmıştır. Allah şeytanı görevlendirmiş, ona dünya hayatındaki imtihanın bir gereği olarak insanları doğru yoldan çıkarmak için çaba sarf etmesini emretmiştir. İsra Suresi'nde bu emirler şu şekilde bildirilir:

"Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vaat etmez. (İsra Suresi, 64)

Bir sonraki ayette ise Allah şeytana şu şekilde bildirmektedir:

Benim kullarım; senin onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücün (hakimiyetin) yoktur. Vekil olarak Rabbin yeter. (İsra Suresi, 65)

Dikkat edilirse, şeytan iman eden kullar üzerinde hiçbir etki oluşturamaz. Şeytanın kimler üzerinde etkili olabileceği ise Zuhruf Suresi'nde şöyle bildirilir:

Kim Rahman (olan Allah)ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. (Zuhruf Suresi, 36-37)

Neden satanist oluyorlar?

Satanizmin son yıllarda bu kadar yaygınlaşması, satanist cinayetlerin ve intiharların basında bu kadar yer alması "neden satanist oluyorlar?" sorusunu da beraberinde getirmektedir. Bu konuda yazılan yazılarda hep aynı nedenler gösterilmekte, ekonomik sıkıntı ya da aile içi iletişimsizlik gibi gerekçeler öne sürülerek, insanların satanizm gibi sapkın bir yolu seçmeleri makul bir tavır gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. Ancak bunların hiçbiri gerçeği yansıtmamaktadır.

İnsanların satanist olmalarının en önemli nedenlerinden biri kitabın ilk bölümlerinde üzerinde durduğumuz materyalist, ateist ve Darwinist düşünce yapısıdır. İnsanları güzele ve iyiye yönelten İlahi dinlere karşı çok büyük bir düşmanlık duyan, bu düşmanlıklarını çeşitli şekillerde ifade etmek isteyen insanlar, satanizm ile bu kinlerini açığa çıkarmaktadırlar. Şeytan türlü telkinlerle onları etkisi altına almış, satanizmi mistik, heyecan verici bir macera gibi göstermiştir. Allah bir ayetinde **"... şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (Neml Suresi, 24)** şeklinde bildirmiştir. Şeytan 'güzel ve süslü gösterme' yöntemiyle insanları karanlık bir dünyaya çekmekte ve onları cehenneme kadar sürüklemektedir:

Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağutun önünde muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister. (Nisa Suresi, 60)

Bu kişiler satanizmi bilinçli olarak seçen, insanları bu yola sokmak için gayret gösteren kimselerdir. Ayetlerde ancak Allah'ın ayetlerini inkar eden kişilerin şeytanı dost edindikleri bildirilmektedir:

Kim Rahmanın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. Sonunda Bize geldiği zaman, der ki: "Keşke benimle senin aranda iki doğu (doğu ile batı) uzaklığı olsaydı. Meğer ne kötü yakın-dost(muşsun sen)." (Bu söylenmeleriniz,) Bugün size kesin olarak bir yarar sağlamaz. Çünkü zulmettiniz. Şüphesiz azabta da ortaksınız. (Zuhruf Suresi, 36-39)

Satanizmi seçen ikinci kitle ise gazetelere ve tartışma programlarına sıkça konu olan cahil, problemli, iyi eğitim almamış kimselerdir. Sorunlu kişiliklere sahip bu kimseler kendilerince toplum içinde bir yer edinebilmek, arkadaş sahibi olmak, komplekslerini tatmin etmek, başarısızlıklarını ve problemlerini unutmak, dikkat çekmek gibi sebeplerle satanist olabilirler. Bir 'serseri hareketi' haline gelen bu gençler, şeytanın telkinlerine aldanır, bu yolla itibar kazanacakları yanılgısına düşerler.

Ancak her iki grubun temel sorunu Allah'ın dinini ve Kuran ahlakını tanımamalarıdır. Bu insanlar kainatın yaratılış amacını ve kendilerinin dünyaya neden geldiğini bilmeyen, başıboş bir yaşam sürdükleri yanılgısına sahip kimselerdir. Oysa Allah dünyayı tüm insanlar için bir deneme olarak yaratmıştır. İnsan yaşadığı süre boyunca Allah'ın dilediği şekilde bir yaşam sürmekle yükümlüdür. Yani insanın bir yaratılış amacı vardır. Allah tarih boyunca hak dinler aracılığıyla insanların yaratılış amaçlarını, ibadet yollarını, Kendisini razı edecek olan üstün ahlak ve tavırları bildirmiştir. Kusursuz bir yaratılışla var edilen insanın yaratılış amacı Allah'ın inanan kullarına bir rehber olarak indirdiği Kuran'da **"Ben, cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım." (Zariyat Suresi, 56)** ayeti ile bildirilmiştir.

İşte bu noktada insanların dünyada geçirdikleri sürenin, sonsuz ahiret hayatına göre çok kısa olduğunu bilerek davranmaları çok önemlidir. Çünkü dünyada yaşayan bütün insanlar eninde sonunda mutlaka ölecek ve Allah'ın karşısında hesap vereceklerdir. Allah **"O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı..." (Mülk Suresi, 2)** ayetinde de bildirdiği gibi, insanlar yaşamları boyunca çeşitli olaylarla denenirler. Her insanın dünya hayatındaki tavrı ahiretteki sonsuz hayatını nerede geçireceğini belirleyecektir. Bu nedenle sapkın yolları seçen, şeytanın emirleriyle hareket eden, güzel ahlakı çirkin görüp, her türlü kötülüğü yaşamayı özgürlük sanma hatasına düşen insanlar çok büyük bir aldanışa kapılmışlardır. İnsanların bu gerçekleri göz ardı edip, umursuzca, sanki bu dünyada bulunma amaçları yokmuş gibi hareket etmeleri, şeytanın telkinlerine kendilerini kaptırıp boş ve zararlı şeylerle oyalanmaları, ömürlerini bir cinnete kapılarak geçirmeleri onları ahiret azabına doğru sürüklemektedir. Şeytanı dost edinen bu kişiler için ayetlerde şu şekilde bildirilmektedir:

Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı hak etti. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar. (Araf Suresi, 30)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (Mücadele Suresi, 19)

Allah affedici ve sonsuz merhamet sahibidir

Kitabın buraya kadar olan bölümünde şeytanın insanları nasıl doğru yoldan uzaklaştırdığından ve satanizm adı verilen bu sapkın öğreti ile büyük bir taraftar kitlesi edindiğinden bahsettik. Ancak burada bir cahillik sonucu ya da şeytanın aldatmacasına kanarak satanizm akımına kapılan insanlara Allah'ın **'tevbeleri kabul eden, çok büyük bir merhamet sahibi, kullarını affeden'** sıfatlarını hatırlatmak gerekmektedir. İnsan ne kadar büyük bir hata işlemiş, ne kadar çok kötülük yapmış olursa olsun, eğer yaptıklarından pişmanlık duyup samimiyetle tevbe eder ve ahlakını düzeltirse, Allah böyle bir kişinin tevbesini kabul edeceğini vaat etmiştir. Bu konuyla ilgili bazı ayetler şu şekildedir:

Ancak tevbe edenler, (kendilerini ve başkalarını) düzeltenler ve (indirileni) açıklayanlar(a gelince); artık onların tevbelerini kabul ederim. Ben, tevbeleri kabul edenim, esirgeyenim. (Bakara Suresi, 160)

Ancak bundan sonra tevbe edenler, 'salih olarak davrananlar' başka. Çünkü Allah, gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir. (Al-i İmran Suresi, 89)

Allah, tevbelerinizi kabul etmek ister; şehvetleri ardınca gidenler ise, sizin büyük bir sapma ile sapmanızı isterler. (Nisa Suresi, 27)

Ancak kim işlediği zulümden sonra tevbe eder ve (davranışlarını) düzeltirse, şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Muhakkak Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (Maide Suresi, 39)

İçine daldıkları bu sapkınlıktan dolayı pişman olup kesin bir tevbe ile tevbe eden, kendini Allah'a teslim eden, Kuran ahlakını yaşayan insanların varacağı güzel son ise Kuran'da şu şekilde bildirilir:

Ve Rabbinizden bağışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. O da sizi, adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (fayda) ile metalandırsın ve her ihsan sahibine Kendi ihsanını versin. Eğer yüz çevirirseniz gerçekten Ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım. (Hud Suresi, 3)

Ey iman edenler, Allah'a kesin (nasuh) bir tevbe ile tevbe edin. Olabilir ki, Allah sizin kötülüklerinizi örter ve altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir. Nurları, önlerinde ve sağ yanlarında koşar-parıldar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuzu tamamla, bizi bağışla. Şüphesiz Sen, herşeye güç yetirensin." (Tahrim Suresi, 8)

Şeytanın etkisinden nasıl çıkılır?

Şeytanın bir insanın üzerinde çok büyük bir etkisi olabilir. Şeytan o insanın hayatının her anına hakim olmuş olabilir. Ancak bu, içinden çıkılamayan, çözümü olmayan bir durum değildir. Önemli olan kişinin bu durumdan nasıl çıkacağını bilmesidir. Şeytanın etkileri ne kadar geniş kapsamlı ve çok yönlü olursa olsun, Kuran'da belirtildiği üzere, şeytanın bu etkisini dağıtmak son derece kolaydır. Allah Kuran'da insanlara şeytanın etkisinden çıkmaları için çeşitli yollar göstermiştir:

Eğer sana şeytandan yana bir kışkırtma (vesvese veya iğva) gelirse, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir. (Allah'tan) Sakınanlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anarlar), sonra hemen bakarsın ki görüp bilmişlerdir. (Araf Suresi, 200-201)

Allah'tan korkmak, Allah'ın ayetleri üzerinde düşünmek ve O'na karşı samimi olmak, şeytanın etkisine karşı çok önemli bir anahtardır. Zira Allah Kuran'da Kendisi'nden korkanlara **'doğruyu yanlıştan ayırt eden bir anlayış vereceğini' (Enfal Suresi, 29)** bildirmektedir. İnsanların kendi üzerlerindeki olumsuz etkiyi tespit edebilmeleri için sadece vicdanlarının sesini dinlemelerinin yeterli olacağını da unutmamak gerekir. Vicdanının sesini dinleyen, samimi bir insan şeytanın etkisinden rahatlıkla sıyrılabilir. Çünkü vicdan asla şaşırmayan, sapmayan bir rehberdir ve Allah'ın insanlara verdiği çok büyük bir nimettir.

Allah, samimi iman eden ve Kendisi'ne tevekkül eden müminlere, şeytanın tuzaklarının mutlaka bozulacağının ve samimi kullarının üzerinde bu tuzakların asla etki etmeyeceğinin müjdesini şöyle vermektedir.

Ancak onlardan muhlis olan kulların müstesna." (Allah) Dedi ki: "İşte bu, Bana göre dosdoğru olan yoldur." "Şüphesiz, kışkırtılıp-saptırılmışlardan sana uyanlar dışında, senin Benim kullarım üzerinde zorlayıcı hiçbir gücün yoktur. (Hicr Suresi, 40-42)

Ayetlerde de bildirildiği gibi şeytanın etkisinin olmaması için sadece samimi olmak, Kuran'a göre düşünmek ve şeytandan bir kışkırtma geldiğinde hemen Allah'a sığınmak yeterli olacaktır. Ancak insanın asla unutmaması gereken en önemli husus ise, bunların hiçbirinin zor olmamasıdır. Kuşkusuz şeytan Allah'a inanan halis kullara hiçbir zaman zarar veremeyecektir. Çünkü Allah iman edenlerin velisi ve destekçisidir. Rahmeti ile müminleri koruyacak ve onlara razı olacağı dosdoğru yolu her zaman gösterecektir.

Bununla birlikte insanın, önemli konuları aklında tutması ve bu konuda dikkat harcaması şeytanın etkisinin dağılması bakımından çok önemli bir etkendir. Örneğin insanın bir gün mutlaka öleceğini, herşeyin kaderde en güzeliyle yaratıldığını, dünya hayatının sadece geçici bir deneme mekanı olduğunu, Allah'ın mutlak varlığını sürekli düşünmesi gerekir. Bu gerçekleri bilmesi ve bunların şuurunda olması insana çok büyük bir neşe ve huzur getirir. İmanın getirdiği nimetler hiçbir şeyle kıyaslanamaz.

Şeytanın insanları dünya hayatında mutlu olmaları için yönelttiği maddi değerlerle mutlu olunamayacağının en büyük göstergesi, her türlü imkana sahip oldukları halde bir türlü gerçek rahatlığı, mutluluğu ve huzuru yakalayamayan insanlardır. İmanın getirdiği neşe, zindelik ve akıl karşısında şeytanın hiçbir taktiği etkili olamaz

Şeytana Tapanların Tarihi

Buraya kadar üzerinde durduğumuz bilgiler, satanistleri etkisi altına alan şeytanın gerçek yüzünü bize göstermiş oldu. Bu aşamada bir de satanizmin tarihi geçmişi üzerinde kısaca durmak yerinde olacaktır.

Satanistler Ortaçağ ve sonrasında Kabalistler, Gül-Haçlar gibi gizemli örgütler ve büyü tarikatları ile birlikte anıldılar. Modern satanizm olarak adlandırılan ve günümüzde etkin olan satanizm ise 1960'larda Amerika'nın California eyaletinde ortaya çıktı. Anton Szandor LaVey adlı kişi 1966 yılında 'Church of Satan' (Şeytan Kilisesi)'ni kurduğunu açıkladı. Ancak LaVey'den çok daha önce, 1900'lerin başında yaşayan Aleister Crowley günümüzdeki satanizmin ilk temellerini atmıştı. 'Büyük Canavar' (The Beast 666) lakabı ile anılan Crowley, yaptığı büyüler ve hayvanların katledildiği, uyuşturucunun yoğun olarak kullanıldığı kanlı ayinleriyle ünlü idi. Crowley'nin felsefesinin temel noktasını, 'ne istiyorsan onu yap' düsturu oluşturuyordu. Bu felsefe, Crowley'e göre şeytan tarafından kendisine yazdırılmış olan, *The Book of Law* (Kanun Kitabı) adlı kitapta ayrıntıları ile anlatılmaktaydı. Bu sapkın inanca göre insan, içinden geçen her ne ise, bunun neden olacağı felaketleri ve kötülükleri düşünmeden, onu hemen yapmalıydı. Örneğin canı taşkınlık istiyorsa her türlüsünü yapmalı, birine kızgınlık duyduysa öfkesini hemen dışa vurmalı, hatta içinden karşısındakini öldürmek geçiyorsa bunu hemen yerine getirmeliydi.

Toplumda dirlik ve düzen bırakmayacağı açıkça belli olan bu anormal fikirleri Crowley şu sözler ile savunuyordu:

Ben kutsal şeylere küfretmeyi, cinayeti, tecavüzü, devrimi istiyorum. İyi ya da kötü herhangi bir şeyi, yeter ki güçlü olsun.[3]

Kuşkusuz, güçlü olmanın kötü olmakla ve kötülükleri savunmakla sağlanacağını düşünen Crowley büyük bir yanılgı içindeydi. Çünkü kötülük herşeyden önce insanın kendisine zarar veren bir özelliktir. Bununla birlikte kötülüğe dayalı bir güç elde edilse bile bu güç her zaman için kısa süreli olmaya mahkumdur. Zulüm, haksızlık, vicdansızlık üzerine kurulu olan her sistem mutlaka yıkılmış, yenilgiye uğramıştır. Aleister Crowley'nin '*insan canı ne istiyorsa onu yapmalıdır*' felsefesiyle anlatılmak istenen ise, insanın içinden geçen her türlü kötü düşünce, duygu ve kararları hiçbir sınırlama olmadan yerine getirmesidir. Diğer bir deyişle, nefsi insana ne emrediyorsa insanın ona uyması, nefsine hakim olmayı bırakması anlamını taşır. Bu da son derece tehlikeli bir durumdur. Allah Kuran'da insanın nefsinin sürekli olarak kötülüğü emrettiğini (Yusuf Suresi, 53), ancak aynı zamanda insana bu kötülükten nasıl korunup sakınacağının da ilham edilmiş olduğunu bildirir. (Şems Suresi, 8) Ayrıca Kuran'da, **"... Kim şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utanmazlıkları ve kötülüğü emreder..."** (Nur Suresi, 21) ayetiyle buyurulduğu üzere, şeytanın da asıl amacı insanları kötülüğe sürükleyebilmektir. Şeytanın kullandığı en önemli silahlardan

birisi insanın kendi nefsidir. Nefis sürekli kötülüğü emrettiği için, nefsine ve şeytana uyan kişi büyük bir yıkım içindedir. İnsanın kurtuluşu ve mutluluğu ancak nefsinin emrettiklerinden sakınması ve kayıtsız şartsız vicdanına uyması ile mümkündür. Kötülüğe uyarak kurtuluşa ereceklerini sananların sonu ise korkunç bir hüsrandır:

O gün, insan, neye çaba harcadığını düşünüp-anlar. Görebilenler için cehennem de sergilenmiştir. Artık kim taşkınlık edip-azarsa ve dünya hayatını seçerse, şüphesiz cehennem, (onun için) bir barınma yeridir. (Naziat Suresi, 35-39)

Gerçekte satanizm kişinin kendi benliğini neredeyse ilahlaştırdığı, kendi istek ve arzularını hayatın tek amacı haline getirdiği bir felsefedir. Bu anlamda satanizm hümanist felsefeye de yakınlık gösterir. Bu noktada, hümanizmin çoğu kişinin düşündüğü gibi, 'sevgi, barış, kardeşlik' gibi mesajlar içeren bir felsefe değil, 'insanlık' kavramını insanlar için tek amaç ve odak noktası haline getiren din dışı bir akım olduğunu hatırlatmak gerekir. Hümanizm, kendi savunucuları tarafından da açıkça ifade edildiği gibi, ateist bir akımdır. Hümanizme göre 'evren ve insan yaratılmamıştır', 'insan kendi başına var olmuştur' ve 'kimseye karşı sorumlu değildir'. 'Asıl olan insanın kendisidir ve insandan daha önemli hiçbir varlık yoktur'. Dahası hümanizme asıl egemen olan 'faydacılık' düşüncesidir. Buna göre insan dünyaya bir kere gelmiştir ve burada ne kadar fayda sağlayabilirse o kadar karda olacaktır. O zaman insanın tavır ve tutumlarını belirleyen ana öğe de kendi istek ve tutkuları olmalıdır. Ancak tüm bu düşünceler insanlığı büyük bir felakete sürükleyecek görüşlerdir. Öncelikle evren hümanistlerin iddia ettiği gibi, kör tesadüflerin eseri değildir. Evreni üstün güç ve kudret sahibi olan Allah yaratmıştır. Ve insan da, **"Ben, cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım."** (Zariyat Suresi, 56) ayetiyle buyurulduğu gibi kendisini yoktan var eden Rabbimiz'e karşı kul olmakla, O'nun emrettiği ahlakı göstermekle yükümlüdür. Şu gerçek unutulmamalıdır ki, insanlara gerçek huzuru ve mutluluğu getirecek tek ahlak Rabbimiz'in Kuran'da emrettiği ahlaktır. Din ahlakından uzak durup, hümanizm gibi ideolojilerin etkisi altında kalanların savunduğu fikirler neticesinde ortaya yalnızca kendi çıkarlarını düşünen, acımasız, vefasız, sevgisiz, merhametsiz bireyler çıkacaktır.

Görüldüğü gibi, hümanizm insanlık için son derece tehlikeli görüşlere sahiptir. Hümanizmi fikri dayanaklarından biri olarak kullanan satanizm ise, çok daha sapkın ve tehlikeli bir bakış açısı geliştirmiş, şiddeti, öfkeyi, kanı ve vahşeti temel değeri haline getirmiştir.

Şeytan kilisesi

Aleister Crowley'nin ardından Anton Szandor LaVey, günümüzdeki satanizmin kurucusu olarak ortaya çıktı. Büyü ve esrarengiz ritüellere duyduğu yoğun ilgi ile tanınan LaVey önceleri, Hristiyanlığa karşı çıkan 'Magic Circle' (Büyü Dairesi) isimli bir grup oluşturdu. Daha sonra içinde ünlü 'dokuz şeytani ilke'nin de bulunduğu *Satanic Bible* (Şeytan İncili)'ni yazdı ve oluşturduğu grubu 'Şeytan Kilisesi' olarak adlandırdı. Bu kilisenin görüşleri, yine Anton Szandor LaVey tarafından yazılan *The Satanic Rituals, The Satanic Witch, The Devil's Notebook ve Satan Speaks* (Şeytan Ritüelleri, Şeytani Cadı, İblis'in Defteri ve Şeytan Konuşuyor) isimli kitaplara dayanmaktadır. Yalnız Kuzey Amerika'da yaklaşık 10 bin takipçisinin olduğu tahmin edilen Şeytan Kilisesi, son derece sapkın görüşlere sahiptir. *Amerika Dinler Ansiklopedisi*'nde LaVey'in sapkın dini şöyle anlatılır:

LaVey'in satanizm uyarlamasındaki temel temalar, belirli bir kiliseye ait olmama ve insanın fiziksel ya da zihinsel yapısından zevk almadır. Şeytan, **insanın bir tür hayvan olduğu fikrini ve fiziksel ve zihinsel zevk almanın başını çeken günahı temsil eder.** LaVey'e göre şeytan bu değerlerin kaynağını temsil etmektedir. Ritueller, geleneksel büyü ayinlerinde olduğu gibi psikokinetik güç üzerinde odaklanan eylemler olarak düşünülür. Satanik felsefe Aleister Crowley'nin *'The Book of the Law'* (Kanun Kitabı) kitabındaki öğretilerine oldukça yakındır. Her insan kendi kurallarına göre yaşıyor olarak kabul edilir.[4]

Kuşkusuz satanizmin temel ögelerinden biri din ahlakına ve bu ahlaka dair herşeye karşı olmasıdır. Üstelik bu karşıtlık yalnız fikri alanda kalmaz. Satanistler hem ateisttirler hem de her türlü dini değerle mücadele ederler. LaVey'in satanizmi de Hristiyanlıkla mücadeleyi asıl hedef olarak görmektedir. LaVey din düşmanlığını şu şekilde ifade eder:

Satanizm yalnızca ateist bir oluşum değil, aynı zamanda, anti-teistik (Allah'a karşı) bir oluşumdur. İnsanoğlu hızla bu evreni kirletmektedir; varlık sebebi olarak dini görmek artık kabul edilebilir bir durum değildir... Hayatta kalabilmek için 2000 yıldır süregelen bu pasifliği ve ölüm tutkusunu yıkmalıyız. Hemen uygulanabilecek realistik çözümler var önümüzde. Hristiyanlık her zaman olduğu gibi, ilerlemenin önündeki en büyük engel olarak duruyor.[5]

Dikkat edilirse LaVey'in bu sözleri 19. yüzyılda gelişen materyalizm kaynaklı dünya görüşü ile büyük paralellik göstermektedir. Ve bu durum, dinin toplum hayatından çıkarılmaya çalışılmasının ne kadar büyük bir tehlike olduğunu ve böyle bir girişimin toplumları ne büyük felaketlerin içine ittiğini bir kere daha bizlere göstermesi açısından ibret vericidir. Dinin olmadığı yerde her türlü sapkınlığın ve vahşetin yaşanacağı, Allah korkusunu bilmeyen insanların kan dökmekten zevk alan birer canavara dahi dönüşebileceği satanizm örneğinde en çarpıcı şekilde görülmektedir. Bugün başta gençler olmak üzere pek çok insan satanizm belasının içine sürükleniyorsa, bunda din dışı bir yaşamı öngören ideolojilerin doğrudan payı vardır. Bu nedenle, 'kötülüklerin özgürce ve sınırsızca yaşanmasını' savunan, 'kural tanımazlığı ve kanunsuzluğu' temel

ilke haline getiren, ahlaki her türlü değere savaş açmış olan satanizmin öngördüğü yaşamı ele almadan önce, satanizmin ideolojik bağlantılarını incelemekte fayda vardır.

Satanizm: Ateist ve materyalist bir din

Satanizm, insanların içinde bulundukları manevi boşluğun sonuçlarından biridir. 19. yüzyılda gelişen ve dünyayı yalnızca maddi değerler bütünü olarak gösteren düşünce ve akımların hepsi, insanları büyük bir manevi boşluk içine itmiştir. Bu tarihe kadar dini değerler toplumun ayrılmaz birer parçası iken, bu tarihten itibaren toplumsal bir dönüşüm yaşanmış ve din ahlakı göz ardı edilmeye başlanmıştır. Hatta çoğu zaman manevi değerler bilinçli olarak toplum hayatından çıkarılmaya çalışılmıştır. 19. yüzyılda filizlenen akımların en önemli ortak noktalarından biri din ahlakına ve iman edenlere karşı olmaları ve Allah korkusu olmadan da ahlak olabileceğini savunmalarıdır. Ancak din ahlakının toplum hayatından çıkarılması büyük bir boşluğa neden olmuş, Allah korkusu olmadan ahlak olmasının ise asla mümkün olamayacağı yaşanan tecrübelerle ispatlanmıştır.

Bu boşluk içinde insanlar için neyin iyi neyin kötü olduğuna dair değerler de anlamını yitirmeye başlamış, büyük bir kavram kargaşası gündeme gelmiştir. Yalnızca varlıklı ve iyi bir yaşam sürmek, daha çok kazanmak ve daha çok tüketmek, bunun için gerekiyorsa diğer insanları ezmek ve sömürmek gibi telkinlerin etkisi altında kalan toplumlarda bir müddet sonra, sadece kendisini düşünen, fedakarlığı bir tür saflık olarak değerlendiren, ancak çıkarlarıyla uyuştuğu müddetçe iyilik yapan insanlar kabul görmeye başlamıştır. Tüm bunlar insan ruhunun en önemli özellikleri ve en temel ihtiyaçları olan sevgi, merhamet, şefkat, dostluk, sadakat, vefa gibi erdemlerin unutulmasına, iyiliğin yerini kötülüğün almasına neden olmuştur. Bu durum, din ahlakına karşı olan çevreler tarafından özel olarak planlanmış, manevi değerlerin ortadan kaldırılması ile suni olarak böyle bir ortam oluşturulmuştur.

İşte bu toplumsal değişim süreci sonunda ortaya çıkan en tehlikeli akımlardan birisi satanizmdir. Satanizm bu dönemde gelişen materyalist ve ateist akımların bir ürünü olarak çıkmış, vahşetin ve sapkınlığın bu felsefeler tarafından nasıl olağanlaştırıldığının en önemli örneklerinden birisi olmuştur. Dikkat edilirse, bu akımlar tarafından savunulan değerler ile satanizmin öne sürdüğü iddialar birbiri ile tam bir uyum içindedir.

Materyalizm ve ateizm herşeyin bu dünyadan ibaret olduğunu, yaşam sona erdiğinde ise herşeyin yok olacağını öne sürmektedir. Buna göre insanlar hiçbir şeye karşı sorumlu değildir. Eğer sorumluluk yoksa, insanın kötülüğü engellemesi için de bir neden kalmamaktadır. Oysa bu, insanın kendi kendisini kandırmasından başka bir şey değildir. Tüm kainatı ve insanlığı üstün ve güçlü bir Yaratıcı olan Allah yaratmıştır ve

her insan Yaratıcımıza karşı sorumludur. İnsanın dünyadaki varlığı belli bir süre ile sınırlıdır. Bu süre dolduğunda herkes ölüm ile karşılaşacak, ölümünün ardından da her insan yaşamı boyunca geçirdiği her anın hesabını vermek üzere Rabbimiz'in huzuruna çıkacaktır. Sorumsuz olduklarını ve hesap vermeyeceklerini düşünerek yaşamlarını sürdürenler ise o gün büyük kayıpta olacaklardır.

Satanizmin materyalizmden ve ateizmden nasıl etkilendiğini anlamak için satanist gruplar tarafından yayınlanan eserlere bakmak yeterli olacaktır. Örneğin Şeytan Kilisesi'nin yayınladığı yazılara baktığımızda bu grubun üyelerinin birer ateist olduklarını görürüz. Bununla birlikte satanistler materyalisttirler, sadece maddenin varlığına inanırlar. Satanistlerin büyük çoğunluğu Allah'ın varlığını inkar ettikleri gibi, tüm metafizik varlıkları (örneğin melekleri) da inkar ederler. Dolayısıyla bu kişiler aslında şeytanın varlığına da inanmazlar. İsimleri "şeytana tapanlar" olmasına rağmen, şeytan diye bir varlığı kabul etmemektedirler. Onlara göre şeytan, din düşmanlığının bir sembolüdür. Şeytan Kilisesi tarafından yayınlanan *'A Description of Satanism'* (Satanizmin Bir Tanımı) adlı dokümanda, şu görüşler ifade edilmektedir:

Satanizm aynı Budizm gibi ateist bir dindir. Eylemlerimiz nedeniyle kendisine hesap vereceğimiz bir merci yoktur. **Satanistler, kutsal kitabın kutsallığına, meleklere, cennet ve cehenneme, kutsal kitapta anlatılan şeytana, kötü ruhların, iyi ruhların ve cinlerin varlığına inanmazlar.** Materyalizm ve realizm, satanistin başta gelen emirleridir. **Satanizm ateisttir. Biz aslında otodeistiz, yani kendimize tapıyoruz.** Satanizm dinin zıttıdır, yani dinsizliktir.[6]

Yine Şeytan Kilisesi yayınları arasında yer alan *'Feared Religion'* (Korkulan Din) başlıklı bir yazıda ise satanistlerin gerçek inancı şöyle açıklanmaktadır.

Satanistler doğaüstüne inanmazlar; Allah'ın da şeytanın da varlığına iman etmezler. Satanist için, insan kendisinin asıl tanrısıdır. **Şeytan kendi hayvansal ve kibirli doğasına göre yaşayan insanın sembolüdür.** Şeytan kendisine tapınılacak bilinçli bir varlık değil, daha ziyade her insanın içinde bulunan ve tek bir dokunuşla harekete geçecek olan potansiyel güçtür.[7]

The Washington Post gazetesinde satanistlerle ilgili verilen bir haberde de LaVey'in satanizmi anlatılırken, LaVey grubunun şeytanın varlığına inanmadıkları, şeytanın kendisine tapmadıkları vurgulanmaktadır. **LaVey'e göre şeytan, 'insanın şehvetli, açgözlü, intikam alıcı doğasının' diğer bir deyişle tüm egosunun bir sembolüdür.[8]** Dikkat edilirse, satanizmin temelinde insanın doğasını vahşi ve acımasız olarak görmek vardır. Oysa acımasızlık, vahşet, şiddet, açgözlülük, bencillik, intikam almak gibi özellikler insanın değil, nefsin özellikleridir ve daha önce de belirttiğimiz gibi, her insan bunlara engel olabilecek vicdan ve iradeye sahiptir.

Satanistlerin insan doğası hakkındaki bu iddialarında bu kadar ısrarcı olmalarının asıl nedeni ise, Darwin'in evrim teorisinden fazlasıyla etkilenmiş olmalarıdır. Sözde bilimsel bir teoriymiş gibi sunulan bu dogma, insanlığa felaket getiren pek çok akıma olduğu gibi satanizme de fikri dayanak oluşturmaktadır. Nitekim üstteki alıntıda yer

alan bir ifade oldukça dikkat çekicidir: **"Kendi hayvansal ve kibirli doğasına göre yaşayan insan"...** Bu ifade bir anlamda satanizmin özünü temsil eder. Satanistlerin sapkın görüşlerine göre, insan evrim sonucunda ortaya çıkmış bir hayvan türüdür ve hayvanca yaşamalıdır. Satanizm savunucularından Rick Hall, *'Satan Really Wants You'* (Şeytan Gerçekten Seni İstiyor) başlıklı makalesinde, bir yandan satanik materyalizmi tarif ederken bir yandan da Darwinizm ile satanizm arasındaki ilişkiyi şöyle vurgular:

Satanik felsefenin materyalizmi, fiziksel varlıktan farklı ya da daha üst olan her türlü manevi değeri reddeder... LaVey bir elitistti ve bir Sosyal Darwinistti.[9]

Satanistlerin kavrayamadığı bir diğer önemli gerçek de insanın 'doğasının kibirli' diğer bir deyişle hayvani olmadığıdır. Allah insana Kendi ruhundan üflemiş ve onu en güzel biçimde yaratmıştır. İnsan ruhu hassas bir yapıya sahiptir ve merhametten, şefkatten, sevgiden, incelikten, insaniyetten, dostluktan zevk alacak şekilde yaratılmıştır. İnsanı kötülüğe ve acımasız olmaya teşvik eden unsur, şeytan tarafından yönlendirilen nefsin sesidir. Ve nefse uymak insanı korkunç belaların içine iter.

Satanizm ve Darwin'in evrim teorisi

Satanizm konusunda araştırma yapan bir kişinin karşılaşacağı en önemli verilerden birisi, bu felsefenin yukarıda belirttiğimiz gibi Sosyal Darwinizm ile olan birebir ilişkisi olacaktır. Satanistlerin öngördüğü toplum hayatını şekillendiren, hayata bakış açılarının temelini oluşturan unsur Darwinizm'dir ve bu pek çok satanist tarafından açıkça ifade edilir. Satanistlerin koyu birer Darwinizm savunucusu oldukları pek çok yayında da vurgulanan bir gerçektir. Satanizm üzerine yaptığı araştırmalar ile tanınan Rusya Pomor Üniversitesi'nden Dr. Roald Kristiansen'in satanizm tarifi bunlardan biridir:

Satanizmi en iyi şekilde tarif etmek istersek **satanizm**, Hristiyanlığı baş düşman olarak gören **ateistik Sosyal Darwinizm'in en radikal halidir.** Satanizmde asıl olan, doğa üstü kötü bir varlıkla ilişki kurmaya çalışmak değil, **yaşam mücadelesinde ayakta kalabilmek için kişinin içindeki özellikleri geliştirmeye çaba harcamasıdır**. Bu özelliklerin gelişimi için büyüsel ritüeller yapmak gerekir.[10]

Şeytan Kilisesi'nin kurucusu Anton LaVey ile ölümünden kısa bir süre önce röportaj yapan *MF* dergisi ise, LaVey'in en önemli özelliğinin Sosyal Darwinizm'i kitlelere yayması olduğunu şu sözlerle dile getirmektedir:

Anton LaVey, 1960'ların sonunda hippilikten ve Hristiyanlığın monoton ahlaki değerlerinden sıkılan bireyler için, Sosyal Darwinizm ideolojisini ve pozitif düşünceyi anlaşılabilir bir forma sokarak yeni bir yol oluşturmuştu.[11]

Elbette satanistlerin, Hristiyanlığın değerlerini monoton gibi görmelerinin nedeni kendi yargılarındaki anormalliklerden kaynaklanmaktadır. Çünkü satanistler için monotonluğu kırmak; kan dökmek, kötülük yapmak, insanlara zarar vemek, toplum

düzenini bozmak anlamlarındadır. Bu nedenle de din ahlakının huzuru, güvenliği ve barışı emreden değerleri, satanistler tarafından -din ahlakının erdemlerini kavrayamadıkları ve yaşayamadıkları için- bu şekilde değerlendirilebilir.

Şeytan Kilisesi yayınları arasında yer alan *'Feared Religion'* (Korkulan Din) başlıklı yazıda yer alan **"Satanizm, insanın bir hayvan olarak kabul edilmesi için vardır"**[12] maddesi de satanizmin, Darwinist dünya görüşünü toplumlara yaymayı en önemli hedeflerden biri olarak gördüğünü göstermesi açısından dikkat çekicidir. Şeytan Kilisesi'nin akıl ve mantık dışı görüşlerini içeren bir diğer önemli bildirisi olan *'The Nine Satanic Statements'* (Dokuz Şeytanı İlke)'nin yedincisi ise şöyledir:

Şeytan insanı herhangi bir hayvan olarak tanımlar. Bu hayvan bazen, diğer dört ayak üzerinde yürüyen hayvanlardan daha iyi, bazen de daha kötüdür.[13]

"Sadece şehvetine göre yaşayan vahşi hayvan"

Şeytan Kilisesi'nin tüm yayınlarında insan için ısrarla "carnal beast" terimi kullanılmaktadır. Bu kelimenin Türkçe karşılığı "sadece şehvetine göre yaşayan vahşi hayvan" demektir. Satanist rahip Peter Gilmore'un da ifadesi ile **'insan bir hayvandır ve hayvan gibi davranmaya mecburdur.'** Satanistlerin, insanlar arasındaki ilişkilere ve insanın diğer canlılara karşı olan tavrına bakış açılarının altında işte bu sapkın mantık vardır: İnsan bir tür hayvandır ve hayvanca tavırlar göstermekten çekinmemelidir. Örneğin satanistler tecavüzü haklı görürler, çünkü onlara göre doğada vahşi hayvanlar arasında tecavüz meşrudur. Satanistlere göre bir kişinin canına kıymak da aynı şekilde son derece olağandır, çünkü doğada hayvanlar arasında acımasızca bir var oluş mücadelesi süregelmektedir. Hayvanları acı çektirerek öldürmek de aynı mantığın ürünüdür. Eğer insan "carnal beast", yani sadece şehvetine göre yaşayan vahşi hayvansa, bunun gereğini yapmaktan sakınmasına gerek yoktur. Satanistlere göre, hayvanca yaşam sonuna kadar desteklenmeli ve savunulmalıdır. Hayvani duygularla hareket eden insanların oluşturduğu toplumun nasıl olacağını tahmin etmek ise hiç de zor değildir. Bu durumda, böyle bir mantıkla yola çıkan insanların dehşet dolu suçlar işlemelerinin, karanlık bir iç dünyaya sahip olmalarının, dengesizlikler sergilemelerinin garipsenmemesi gerekir.

Peki satanistler insanın "sadece şehvetine göre yaşayan vahşi hayvan" olduğu inancına nereden kapılmışlardır? Bu sorunun tek bir cevabı vardır: Evrim teorisi. Satanizm hakkında hazırladığı tezde Dr. Roald Kristiansen'in bu karanlık dini tarif ederken kullandığı '**bir tür Sosyal Darwinist din'** tanımı, evrim teorisinin satanizmin fikri yapısı içindeki yerini vurgulaması açısından dikkat çekicidir:

Satanizm, en güçlülerin zayıflar üzerindeki hakimiyetini savunan, çünkü ancak bu yolla insanlığın biyolojik bir tür olarak ilerleyebileceğine ve doğal ve

sosyal evrimdeki liderlik rolüne sahip çıkabileceğine inanan bir tür Sosyal Darwinist 'din' olarak kabul edilebilir.[14]

'A Description of Satanism' (Satanizmin Tarifi) başlıklı yazıda ise, satanizmin temel dayanak noktaları, dünya görüşü ve satanizmin Darwinizm'in ayrılmaz bir parçası olduğu şöyle ifade edilmektedir:

Bizim prensiplerimize göre, tüm insanlar ve hayvanlar ortak ve basit bir biyolojik kaynaktan gelmektedir. Aslında **SATANİZM, İNSANLARIN GELİŞMİŞ BİRER HAYVANDAN BAŞKA BİR ŞEY OLMADIKLARINA İNANMAKTIR.** Şans eseri evrimleşmemiz ve hayatta kalmamız dışında, yaratılışta hiçbir özel yerimiz yoktur... Satanistler kendilerini (ve tüm insanları) hayvanlar olarak tanımlar ve Allah'ın kendilerine ruh verdiği insanlar olarak görmeye karşı çıkarlar...[15]

Satanistlerin bilimsel olarak tamamen çökmüş, yanlışlıkları ve çarpıklıkları deşifre olmuş olan evrim teorisini böyle ısrarla savunmaları dikkat çekicidir. Oysa gelişen bilimin tüm dalları yaratılışın inkar edilemez bir gerçek olduğunu ortaya koymaktadır. İdeolojik kaygılarla Darwinizm'e bağlılık gösterenler büyük bir sapmanın içindedirler. Darwinizm bir daha ayağa kalkamayacak şekilde yıkılmış ve tarihin sayfaları arasına gömülmüştür.

Kainatı ve kainatta bulunan tüm varlıkları Allah yaratmıştır. Hiçbir şey kör tesadüflerin eseri değildir. Yaratılışın delilleri evrenin pek çok noktasında açıkça görülürken, evrendeki kusursuz dengenin ve mükemmeliğin kör tesadüflerin eseri olduğunu iddia etmek büyük bir cahillikten başka bir şey değildir. Böylesine sapkın bir inanışa da ancak satanistler gibi, hastalıklı zihinleri olan kişiler sahip çıkabilir.

Darwinist yaklaşımın sonucu olarak, satanistler tüm insanların eşit olduğuna inanmazlar. Onlara göre bazı insanlar zaman içinde diğerlerine göre daha fazla evrimleşmiş ve bazıları da evrim tablosunun alt basamaklarında kalmışlardır. Bu inanç, ilerleyen satırlarda da göreceğimiz gibi, satanizm ile faşizm arasında doğal bir yakınlığa neden olmuştur. Ancak satanizm faşizm gibi yalnızca toplumlar ve ırklar arasında bir farklılığı savunmakla kalmaz, aynı ırk ve toplum içinde de bazı insanların diğerlerine göre daha üstün olduğunu savunur. Buna göre kötülüğün gücünü kavramış ve buna inanmış olanlar diğerlerine göre daha üstündür ve onlara diledikleri gibi davranma hakkına sahiptirler.

Tüm bu bilgilerin gösterdiği gibi satanizm, evrim teorisini merkezine yerleştirmiş ateist bir dindir. Evrim teorisi insanın bir hayvan türü olduğunu savunmakta, satanistler ise buna göre davranış ve düşünce kalıpları geliştirmektedirler. Evrim teorisini savunan biyologların, filozofların ve düşünürlerin kitaplarına baktığınızda, orada da yukarıda verdiğimiz satanist makalelerde yer alan cümleleri neredeyse birebir görebilirsiniz. Örneğin az önce alıntıladığımız satanist ifadelerin bir benzerlerini, Richard Dawkins, Stephen J. Gould, Daniel Dennett, Carl Sagan gibi Darwinist ve ateist düşünürlerin kitaplarında da bulmak mümkündür. Onlar da insanları bir tür gelişmiş hayvan, hayatı ise bir mücadele alanı olarak görmekte, ancak güçlü olanların ayakta kalabileceklerini

ifade etmekte yani insanın doğasını satanistlerin kendilerini tanımladıkları şekilde açıklamaktadırlar.

Örneğin *'Meet My Cousin the Chimpanzee'* (Kuzenim Şempanze ile Tanışın) başlıklı yazısında, ünlü evrimci Richard Dawkins uzun uzun insanların atasının maymunlar olduğu saçmalığını anlatır ve şunları söyler:

Maymunlara benzediğimizi kabul ediyoruz, ancak gerçekte maymun olduğumuzun çoğu zaman farkında değiliz… Şempanzeleri, gorilleri ve orangutanları kendine dahil eden ama insanları dışarıda bırakan tek bir doğal sınıflandırma dahi yoktur… Kendimiz de dahil olmak üzere yaşayan tüm büyük maymunlar, aile-çocuk bağı ile birbirine bağlıdır.[16]

Ateşli bir evrim savunucusu olan Stephen Jay Gould ise *Darwin ve Sonrası* adlı kitabında, **"Acımasızlık, saldırganlık, kısaca genel kötülük, maymunsu atalarımızdan bize kalan prangalardır"** düşüncesini savunur.[17] Bir başka yazısında, insanlığın ve evrenin kör tesadüflerin eseri olduklarını şöyle iddia eder:

Bugün buradayız, çünkü bir grup tuhaf balık yüzgeçlerini kara hayvanlarında olması gereken ayaklara çevirebilecek anatomiye sahiptiler; çünkü dünya buz çağında tam anlamı ile hiçbir zaman donmadı; çünkü bundan çeyrek milyon yıl önce Afrika'dan çıkan küçük ve zayıf canlılar bugüne kadar ayakta kalmayı başardırlar. Tüm bunlar için daha yüce cevaplar arayabiliriz, ama böyle bir cevap yoktur[18].

Görüldüğü gibi bilim adına ortaya çıkan bu kişilerin öne sürdükleri bilim ve akıl dışı iddialar, satanizm gibi pek çok sapkın ideolojiye fikri zemin oluşturmaktadır. Bu kişiler ısrarla söz konusu çarpık düşünceleri savunarak, tüm insanlığı boyutları çok geniş çaplı felaketlerin içine sürüklemektedirler. Oysa evreni ve insanı Allah üstün bir sanat ile yaratmıştır. Her insan kendisini yaratan Allah'a karşı sorumludur. Bu apaçık bir gerçektir. Bu gerçekten kaçmaya çalışanlar, bunun için akılsızca yalanlar öne sürenler ise ölümleri ile birlikte ne kadar büyük bir hatanın içinde olduklarını kavrayacaklardır.

Satanistlerin hayal ettiği Sosyal Darwinist toplum

Evrim teorisinin öngördüğü "insan bir hayvandır" sloganını felsefelerinin temeli olarak alan satanistler, insanların hayvanca yaşadığı ve davrandığı bir dünya kurma özlemi içindedirler. Satanizme göre ideal toplum düzeni tamamen Darwinist değerlerin hakim olduğu bir toplumdur. Hayal ettikleri bu dünyanın temel kuralı, 'güçlüler zayıfları ezer' prensibidir. Satanizmin çarpık inancına göre her insan, varlığını devam ettirebilmek ve 'yaşam mücadelesinde' başarılı olabilmek için kendini geliştirmek ve 'evrimsel' olarak ilerletmek zorundadır. Bunu başaramayan kişi yalnız bırakılarak, yok olmaya terk edilmelidir. Aynı kural sosyal alanda da geçerlidir. Bunu başaramayan toplumlar, kültürler ve milletler de yok olmayı kabul etmelidirler. Tam anlamı ile Sosyal

Darwinist bir ideoloji olan satanizme göre nüfus planlamasının en etkili yolu da zayıf olanların yok oluşunu kabullenmekle sağlanacaktır.[19]

Şeytan Kilisesi rahiplerinden yazar Burton H. Wolfe 1976 yılında yayınlanan *Şeytan İncili*'nin önsözünde satanizmin hayat görüşünü şu şekilde açıklar:

Satanizm küstah, bencil ve acımasız bir felsefedir. Bu felsefe, insanların doğuştan bencil ve şiddete eğilimli varlıklar olduğu, yaşamın Darwin'in 'hayatta kalma mücadelesi'nden ibaret olduğu ve yalnızca en güçlülerin hayatta kaldığı fikrine dayalıdır. Yeryüzünün ise -şehirleşmiş toplumlar da dahil olmak üzere- balta girmemiş ormanlardakine benzer, bitmek bilmez bir rekabeti kazanmak için savaş verenler tarafından yönetilmesi gerektiği inancına dayanır.[20]

Wolfe'un da söylediği gibi satanizmin öngördüğü hayat şekli 'çatışmaya, rekabete, şiddete, bencilliğe, acımasızlığa' dayalıdır. Şeytan Kilisesi'nin 'baş rahip'lerinden Peter H. Gilmore da bunu açıkça ifade eder:

Günümüzde satanizmin gerçekte ne olduğuna birlikte bakalım: Elitizme (seçkinlerin iktidarına) ve Sosyal Darwinizm'e dayanan, yeteneklilerin akılsızlar üzerinde hakimiyetinin yeniden kurulmasını savunan... ve son iki bin yıldır insan türünün evrimini aksatmış olan "eşitlikçilik" efsanesini kökünden kaldırmayı isteyen acımasız bir din...[21]

Peter Gilmore'un 'son iki bin yıl'dan kastı, Hristiyanlıktır. Hıristiyanlık öncesinde Avrupalı toplumlar putperest ya da ateist kültüre sahiptiler ve bu kültürlerin temel vasıflarından biri, insanların barbar, vahşi ve acımasız olmasıydı. Şefkat, merhamet, zayıflara yardım, insanlar arasında eşitlik ve adalet gibi İlahi dinlere ait olan ahlaki kavramlar, Hristiyanlık vesilesiyle Avrupa toplumları tarafından öğrenildi. İşte satanistlerin amacı, 'haklı olan güçlüdür' prensibine dayanan bu ahlaki kavramları tamamen ortadan kaldırmak ve bunun yerine 'güçlü olan haklıdır' prensibine dayalı Sosyal Darwinist bir dünya kurmaktır.

Nitekim Gilmore yazısının devamında bunu açıkça dile getirmekten çekinmez:

Satanistler insanlığın toplumsal yapısını farklı katmanlara ayrılmış şekilde görürler, dolayısıyla her insan kendi doğasal yetenekleri (veya bunların yokluğu) sonucunda farklı bir yere gelir. En güçlülerin hayatta kalması prensibi (satanistler tarafından) toplumun her düzeyinde savunulur; bireylerin ayakta kalması veya kaybetmesinde olduğu gibi, kendilerini ayakta tutamayan milletlerin bunun sonuçlarına katlanmasında da. Her düzeyde yapılacak her türlü yardım, bir menfaat karşılığı olmalıdır. Bu sayede, yani zayıfların Sosyal Darwinizm'in sonuçlarına katlanmalarına izin verilmesiyle, dünya nüfusunda önemli bir azalma olacaktır. Nitekim doğa her zaman için kendi çocuklarını güçlendirmek ve gerekirse ortadan kaldırmak için harekete geçmiştir. Bu acıdır, ama dünyanın gerçeğidir....[22]

Gilmore'un bu makalesini yorumlayan Dr. Kristiansen, söz konusu ideolojinin pratikte uygulanması durumunda sosyal düzenin ve fakirlere ve yardıma muhtaç olanlara yardım götüren her türlü programın sona ereceğine dikkat çeker. Bu durumda

yardım programlarının yerini, zengin ve güçlü olan bireylere amaçlarına ulaşabilmeleri için her türlü kolaylığın sağlanacağı uygulamalar alacaktır. Ve bu kurallara uymayan kişiler de uygun bir şekilde bu tavırlarının karşılığını alacak, örneğin toplumun önde gelenlerinin ihtiyaçlarını karşılamak üzere çalışma kamplarında zorunlu işçi olarak kullanılacaklardır.[23]

Görüldüğü gibi satanizm ve satanizmin en önemli fikri dayanağı olan Darwinizm'in önerdiği toplum modelleri insanlığı büyük bir felakete sürükleyecek modellerdir. Allah'ın insanlara emrettiği ve Kuran'da bildirilen ahlak ise, toplumları her zaman için refaha, huzura ve barışa götürecek bir ahlaktır. Kuran ahlakının yaşandığı toplumlarda düşkünler ve ihtiyaç içinde olanlar korunup kollanır, tüm insanlara eşit davranılır, mazlumun hakkı her zaman korunur.

Günümüz satanizmi üzerinde büyük etkisi olan Aleister Crowley ise, kendisine şeytandan geldiğini iddia ettiği mesajlarda şunların bildirildiğini söylemiştir:

Bırak benim hizmetçilerimin sayısı az ve gizli olsun, onlar daha çoklarını ve bilinenleri yönetecekler... **Toplumun dışında kalanlar ve ayakta duramayanlarla bizim bir işimiz olamaz, bırak onları kendi acizlikleri içinde ölsünler. Onlara acıma... Düşene acı duyma!** Onlar beni hiç ilgilendirmez. Ben onlar için değilim. Onlara destek olma, destek olanlardan ve destek olunanlardan nefret ederim.[24]

Kısaca Şeytan Kilisesi şunu savunmaktadır: "Fakirlere, açlara, zayıflara yardım etmeyin, bırakın ölsünler. Bu, doğanın kuralıdır. Böylece nüfus azalır ve güçlüler daha fazla imkan elde ederler!" Satanist ideolojinin bu delice anlayışı ile kurulacak olan toplum düzeni vahşi bir orman hayatından farksız olacaktır.

Bu zalim ve acımasız doktrin, aslında satanistlerin kendi buluşu değildir. Bu fikirleri ilk kez dile getiren kişi, 19. yüzyılda yaşamış olan İngiliz iktisatçı Thomas Malthus'tur. Malthus, *'An Essay on the Principle of Population'* (Nüfus Prensibi Üzerine Bir Deneme) adlı kitabında, dünya nüfusunun artışını engellemek için, "fakirleri ve zayıfları korumaktan vazgeçilmesi gerektiğini" savunmuştur. *'Nazilerin Bilimsel Arka Planı'* isimli makalede ise, Malthus'un popülasyon ile ilgili görüşleri ve 19. yüzyıl Avrupası'nın yöneticilerinin buna verdiği önem şöyle aktarılmaktadır:

19. yüzyılın ilk yarısında Avrupa'da yönetici sınıfın üyeleri, yeni keşfedilen 'nüfus artışı problemi'ni tartışmak ve fakirlerin ölüm oranlarını artırmak için, Malthus'un fikirlerini uygulama yöntemlerini planlamak üzere biraraya geldiler. Vardıkları sonuç özetle şöyleydi: "Fakirlere temizliği tavsiye etmek yerine onları tam tersi alışkanlıklara teşvik etmeliyiz. Şehirlerimizdeki sokakları daha dar yapmalıyız, daha fazla insanı evlere doldurmalıyız ve vebayı getirmeye çalışmalıyız. Ülkemizde köylerimizi durgun sulara yakın yapmalıyız, bataklıklarda yaşamayı teşvik etmeliyiz vs..."[25]

Malthus'un teorisi pek fazla uygulanmamış, ama bir başka teoriye yol açtığı için tarihe geçmiştir. Söz konusu teori, Darwin'in evrim teorisidir. Darwin, kendi teorisinin temel taşları olan, 'yaşam mücadelesi' ve 'güçlü olmayan bireylerin elenmesi' gibi kavramları Malthus'tan etkilenerek geliştirmiştir ve yazılarında da bunu açıkça

belirtmiştir. Açıkça görüldüğü gibi, satanistlerin dünya görüşü Darwin'in teorisi ile aynı kaynaktan beslenmektedir ve her ikisinin de vardığı sonuç "Sosyal Darwinizm", yani Darwin'in teorisinin topluma uyarlanmasından başka bir şey değildir.

Bunun yanı sıra ahlaki değerlerin düşman olarak görüldüğü satanist bir ortamda, her türlü ahlaksızlık yaşanacak, hatta soygunlar, cinayetler teşvik görecektir. Çünkü bu cahilce felsefeye göre bunlar insanın doğasında olan ve karşı konulmaması gereken kötülüklerdir.

Oysa bunların hepsini Allah yasaklamıştır. Allah insanlara fakirlere yardım etmeyi, insanlara iyilikle davranmayı, ihtiyacı olanı koruyup kollamayı, yardımlaşmayı, kötülüğü iyilikle savmayı, sabretmeyi, yumuşak huylu olmayı, merhametli ve hoşgörülü davranmayı emretmiştir. Konuyla ilgili ayetlerden biri şöyledir:

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (Nur Suresi, 22)

Allah'ın emirlerine göre yaşayan insanların oluşturduğu toplumlar, güzel ahlakın yaşandığı, herkesin birbirine sevgi ve saygı gösterdiği, birbirine merhamet ve şefkatle yaklaştığı toplumlar olur. Bu da topluma barış, huzur, sükunet ve güvenliğin hakim olmasını sağlar.

Satanizm ve faşizm

Daha önce de belirttiğimiz gibi satanistlerin Darwinizm'e duydukları yakınlık, faşizm ve satanizm arasında doğal bir ittifak gelişmesini sağlamıştır. Bilindiği gibi faşizm de tıpkı satanizm gibi temel felsefesini Sosyal Darwinizm'e dayandırır. Faşizme göre dünya, farklı ırklar arasındaki bir çatışma ve 'yaşam mücadelesi' alanıdır. Kan dökmek, savaş çıkarmak, diğer insanlara acı çektirmek faşistlerin gözünde hem sözde kutsal bir görev hem de bir zevktir. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Darwinizm'in Kanlı İdeolojisi: Faşizm*, İstanbul, 2001)

Faşizm ve satanizm arasındaki ortak noktaların bir diğeri, 19. yüzyılın ateist ve din düşmanı felsefecilerinden Nietzsche'ye olan hayranlıklarıdır. Nietzsche, tüm İlahi dinlere karşı nefret dolu yazılar yazmış, kendisini 'Deccal' olarak tanımlamış ve aklını yitirerek ölmüştür. Yazılarında sevgi, şefkat, merhamet gibi ahlaki erdemlere saldırmış, bunların yerine dünyada kaba gücün hakim olmasını ve yalnızca güç sahiplerinin egemenlik kurmasını savunmuştur. Nietzsche'nin fikirlerine sahip çıkanların başında Naziler gelmektedir ve bugün de neo-Nazi grupları Nietzsche öğretisini savunmaktadır. Bir diğer Nietzsche hayranı akım da, başta belirttiğimiz gibi, satanistlerdir. Şeytan

Kilisesi tarafından yayınlanan *'A Description of Satanism'* (Satanizmin Bir Tanımı) adlı yazıda şöyle denmektedir:

Nietzsche genelde satanist bir düşünür olarak anılır. LaVey'in Nietzsche'den etkilenmiş olduğu ise kuşkusuzdur; LaVey ondan pek çok alıntı yapmıştır.[26]

Satanistler, Avrupa ve Amerika'daki faşist gruplarla işbirliği içinde olduklarını açıkça kabul etmekten çekinmezler. Örneğin Anton LaVey ve satanizmin önde gelen bir diğer ismi Blanche Barton, satanizm ile faşizm arasındaki ilişkiye dair soruları şöyle cevaplamışlardır:

Anton LaVey: **Bu kutsal olmayan bir ittifak. O tür insanların (faşistlerin) çoğu şimdiye kadar bizimle bağlantı kurdular. Gerçekten de nasyonal sosyalist Almanya'daki (Nazi Almanyası'ndaki) anti-Hristiyan güç satanistler için oldukça cezbedicidir. Drama, ışıklandırma ve koreografiyle milyonlarca insanı (din aleyhinde) harekete geçirmişlerdir.**

Blanche Barton: Satanizmle faşizm arasında ortak zemin oluşturan en önemli unsur estetiktir. Nasyonel sosyalizm (Nazizm) ve satanizmin estetik anlayışları büyük paralellik gösterir.[27]

Barton'un sözünü ettiği "estetik" ise, aslında bu iki karanlık ideolojinin ruh halini yansıtan çirkinliklerden ve iğrençliklerden başka bir şey değildir. Söz konusu Satanist-Faşist "estetik" anlayışının en iyi örneklerini, bu felsefeyi benimsemiş olan bazı heavy metal ve black metal müzik gruplarının konserlerinde veya video kliplerinde görmek mümkündür. Örneğin satanist-faşist müzik gruplarının en tanınmışlarından biri olan İngiliz "Cradle of Filth" (Pislik Yatağı) isimli grup, tüm temalarını pislik, iğrençlik ve karanlık üzerine inşa etmektedir. Grubun video klipleri, zemini çamur ve zift kaplı, duvarlarından kan ve pislik akan, karanlık ve izbe yerlerde çekilmektedir. Grup üyeleri yüzlerine son derece itici ve korkunç makyajlar yapmakta, eşcinsellik ve pislik çağrıştıran kıyafetler giymektedirler. Grubun konserlerinde dine hakaretler edilmekte, dini kitaplar izleyiciler tarafından yırtılıp parçalanmaktadır.

Bir diğer grubun solisti ve aynı zamanda Şeytan Kilisesi’nin üyelerinden olan Marilyn Manson ise hayranlarına ailelerine, topluma ve dini kurumlara saldırmaları için telkinlerde bulunmaktadır. Manson, 1995 yılında kendisiyle yapılan bir röportajda sorulan "evrim hakkındaki düşünceleriniz nedir" sorusuna ise şöyle cevap vermiştir.

Sosyal Darwinizm'e inanıyorum, dolayısıyla toplumun evrimine inanıyorum. Darwin teorisine de inanıyorum... ama yaratılış fikrine ve yaratılışı savunanlara kapalıyım. Benim için bir şey ifade etmiyor.[28]

Satanizm ve faşizmin ortak değerlerinden biri de öjeni teorisidir. Sakat ve hasta insanların toplumdan temizlenmesi ve sağlıklı bireylerin eşleştirilerek çoğaltılmasını öngören öjeni teorisi, özellikle Nazi Almanyası'nda uygulama alanı bulmuştur. Öjeni teorisine göre, nasıl sağlıklı hayvanlar birbirleriyle çiftleştirilerek iyi hayvan cinsleri oluşturuluyorsa, bir insan ırkı da ıslah edilebilir. İnsan ırkının ıslah edilmesine engel olan unsurlar ise (sakatlar, hastalar, akıl hastaları gibi...) toplumdan ayıklanmalıdır. Nazi

Almanyası'nda bu çarpık mantık uyarınca on binlerce kalıtsal hasta ve akıl hastası insan acımasızca öldürülmüştür.

İşte satanizm de aynı korkunç cinayetleri savunmaktadır. Satanistlerin öjeniye bakış açıları kendi kaynaklarında şu şekilde yer almaktadır:

Satanistler ayrıca öjeni teorisinin pratiğe geçirilerek doğa kanunlarının geliştirilmesi için yollar ararlar... Bu, kabiliyetli insanları destekleyerek, gen havuzunu insanlığın daha hızlı ilerlemesini sağlayacak şekilde geliştirme çabasıdır. Bu dünya çapında genel olarak uygulanan bir yöntemdir... Genetik kodlar çözülünceye ve soyumuzu devam ettirecek olanları seçme imkanımız oluncaya kadar satanistler en iyilerin en iyilerle birleşmesini savunurlar.[29]

Satanizm ve komünist ideoloji

Satanizmin karanlık dünyasının bir başka unsuru, komünist ideolojidir. Geçtiğimiz yüzyıl boyunca yaklaşık 120 milyon insanın hayatına mal olmuş olan komünizm[30], kendilerini satanist olarak tanımlayan ideologlar tarafından üretilmiştir.

Komünizmin kurucusu olan **Karl Marx'**ın yaşamı bu konuda ilginç bazı işaretler içermektedir. Marx'ın her türlü dini inanca şiddetle düşman olduğu bilinen bir gerçektir. İşte bu düşmanlığın altında, Marx'ın satanist öğretiyle olan ilişkisi yatmaktadır. Vatikan Üniversitesi'nden ünlü tarihçi Malachi Martin, bu konuda şu bilgiyi verir:

Gençlik dönemlerinde Berlin Üniversitesi'nde okuyan Karl Heinrich Marx, kin duygusunu depreştiren çok tehlikeli törensel bir tür satanizme ilgi gösterdi. O günden sonra yazdığı şiirleri 'Oulanem'e adadı. 'Oulanem', şeytan için kullanılan mistik bir isimdi.[31]

Sadece Karl Marx değil, komünizm tarihinde önemli bir yere sahip olan **Michael Bakunin** de satanisttir. Bakunin anarşizmin kurucusu olarak bilinmektedir ve anarşizm, komünizmin radikal bir versiyonundan başka bir şey değildir. Devleti, dini, aileyi ve türlü toplumsal değeri yok etmeyi amaçlayan anarşist ideolojiyi formüle eden Bakunin, ilhamını satanizmden almış ve bunu açıkça ifade etmiştir. Şeytanın Allah'a olan isyanını, komünistlerin dine, devlete ve topluma olan isyanına benzeten Bakunin, **"İblis, tüm devrimcilerin öncüsü ve yol göstericisidir"** diye yazmıştır.[32]

Bugün satanistlerin internet sitelerinde ve yayınlarında Bakunin'in sözleri övülerek aktarılmakta ve böylece Bakunin tarafından oluşturulan anarşist-komünist ideolojinin propagandası yapılmaktadır. Örneğin **"Satanik Kızıllar"** (Satanic Reds) isimli bir internet sitesinde, "satanizm-komünizm" ideolojisi açıkça savunulmakta ve şöyle denmektedir:

Neden Kızıllar? Oh, bu korkunç isim! Kızıl her zaman için "radikallikle" eş anlamlı olmuştur. Gerçek bir komünist ülke olan **Sovyetler Birliği, *Satanik İncil*'in devlet**

yüksek görevlileri tarafından okunduğu ve dahası müzeye yerleştirildiği tek ülkedir.[33]

Söz konusu "Satanik Kızıllar" grubunun amblemi, satanist yıldız içinde orak-çekiç sembolüdür. Grup, "**Genel Sekreter, Komiser ve Proletarya"** şeklinde örgütlenmiştir ve bu yapı sitede açıklanmaktadır. Ayrıca grubun internet sitelerinde komünist ideolojiyi savunan, hatta komünizmin en kanlı diktatörleri olan Stalin ve Mao'yu öven makaleler yer almaktadır. Örneğin *'Stalin Haklıydı'* (Stalin Was Right) isimli bir makalede, 40 milyon insanı katlettirmiş olan bu büyük caniyi metheden ve katliamlarını haklı gibi gösteren açıklamalar yer almaktadır.[34]

Veliler, eğitimciler ve sosyal bilimcilere çağrı

Satanizmin karanlık telkinlerinin etkisi altında kalan gençler ilk başlarda ne kadar büyük bir tehlikeye bulaştıklarının farkında olmayabilirler. 'Özgürce yaşamak', 'kurallara karşı koymak', 'tek başına ayakta kalabilmek' gibi telkinlerle bu belanın içine çekilen genç insanlar, söz konusu ideolojinin hem çevrelerine hem kendilerine felaket getiren bir ideoloji olduğunu hemen teşhis edemeyebilirler. İlginç, gizemli ve yeni bir dünya ile tanıştıklarını düşünüp bir anda kendilerini bu akıma kaptırabilirler. Bu nedenle gençlerin satanizm konusunda kapsamlı olarak bilgilendirilmeleri ve bilinçlendirilmeleri hayati önem taşımaktadır.

Buraya kadar incelediğimiz bilgiler, "satanizm belası nereden çıktı" diye düşünen veliler, eğitimciler veya sosyal bilimciler için yol gösterici olmalıdır. Eğer bir toplumda insanlara, "siz maymunlardan evrimleşmiş bir hayvan türüsünüz" denirse, bu büyük aldatmaca gazetelerde, dergilerde, ders kitaplarında, sözde "bilimsel" kaynaklarda ısrarla tekrarlanırsa, o toplumda satanizm veya benzeri vahşet ideolojilerinin gelişmesi de son derece normal olur. Bu gerçeğin önemle dikkate alınması ve eğitim sisteminin, kültürel ve sosyal politikaların buna göre belirlenmesi gerekmektedir. Aksi halde, satanist cinnet içinde masum insanları öldüren gençlere "neden cinayet işledin" diye sorulduğunda, onlar da "çünkü vahşi hayvanlar öldürmek için yaşar, ben de vahşi bir hayvanım" cevabını vereceklerdir.

Bu yüzden satanizme karşı verilecek olan fikri mücadelede birinci adım, bu sapkın akımı ideolojik olarak besleyen kaynakların kurutulması olmalıdır. Bunun için de asıl yapılması gereken, başta Darwinizm olmak üzere bu ideolojilerin yanılgılarının ve aldatmacalarının deşifre edilmesidir. Ancak bununla birlikte gençlerin manen de bilinçlendirilmesi gereklidir. Allah'ın tüm kainatı yoktan var ettiğini bilen, Allah'a karşı sorumluluklarının farkında olan, öldükten sonra tekrar diriltileceğinin ve dünyada geçirdiği her anın hesabını vereceğinin bilincinde olan bir insanın herhangi bir

sapkınlığa düşmesi, kendisine ve çevresine zarar verecek faaliyetlerde bulunması mümkün değildir.

Satanist Ahlak

Buraya kadar üzerinde durduğumuz gibi satanizm, her türlü dini ve ahlaki değeri reddeden, İlahi dinleri hatırlatacak her türlü olguya karşı çok büyük bir düşmanlık duyan, din ahlakında belirtilen her türlü güzel özelliğin tam tersini yapmayı kendine hedef edinen ve bunları yaparken de şeytana kulluk ettiğini iddia eden bir sapkın öğretidir.

Satanistler, İslam, Hristiyanlık ve Yahudilik gibi İlahi dinlerde emredilen sevgiye, şefkate, doğruluğa, dürüstlüğe dayanan; yalan söylemeyi, hırsızlığı, öldürmeyi, insanlara zarar vermeyi yasaklayan ahlaka tamamen karşıdırlar. Satanizm hak dinlerdeki tüm günahları işlemeyi sözde bir yücelik, bir tür üstünlük olarak görür, bu nedenle de taraftarlarını bu günahları işlemeye teşvik eder. Bu sapkın öğretiye göre asıl olan, kin, öfke, intikam gibi duygularda ve kötülükte sınır tanımaz olmaktır.

Kuran'da şeytanın peşinden giden kişilerin durumu **"... şeytan onu peşine takmıştı. O da sonunda azgınlardan olmuştu."** (Araf Suresi, 175) şeklinde bildirilir. Diğer bir deyişle bu kişiler, şeytanla birlik olmanın sonucunda nefislerinin esiri olmuşlardır ve yaşamları her türlü aşırılık ve azgınlıkla doludur. Ayetlerde şeytanla ilişki içine giren insanların özellikleri şu şekilde haber verilir:

Şeytanların kimlere inmekte olduklarını size haber vereyim mi? Onlar, 'gerçeği ters yüz eden,' günaha düşkün olan her yalancıya inerler. Bunlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu yalan söylemektedirler. (Şuara Suresi, 221-223)

Sürekli şeytana kulak veren ve şeytanın ahlakını yaşayan satanistler, cehennem hayatını da bir tür ideal model olarak değerlendirmektedirler. Bu nedenle satanistlerin yaşadıkları yerler karanlık ve izbedir. Estetik anlayışları cehennemin vahşetini ve dehşetini andıracak şekilde, kan ve şiddetin görüntüsü üzerine kuruludur. Özlemini duydukları toplum yapısı da, bu ahlakın bir gereği olarak, cehennem halkının yaşayacağı bir yapıdır. Satanist ahlakın yaşanması durumunda kimsenin kimseyi gerçekten sevmediği, kimsenin kimseye güvenmediği, hayatın her alanında tedirginliğin ve dehşetin yaşandığı, ihanetin ve vefasızlığın hakim olduğu, fuhşun, hırsızlığın, adam öldürmenin, işkencenin, katliamların ve binbir türlü suçun yaygın olarak görüldüğü, mutsuzluğun ve ümitsizliğin tüm insanları kapladığı bir toplum ortaya çıkacaktır.

Bu noktada satanistlerin yanıldıkları önemli bir konu daha vardır. Satanistler cehennemi istediklerini söylediklerinde bu, onların cehennemin nasıl bir yer olduğunu bilmemelerinden, cehennemi zihinlerinde tam anlamı ile canlandıramıyor olmalarından kaynaklanır. Allah Kuran'da bize cehennemin nasıl korkunç ve dehşet verici bir yer olduğunu detayları ile bildirmiştir. Cehennem o kadar dehşetli bir yerdir ki, cehennemi

gören, hatta uzaktan uğultusunu duyan insanlar ondan korunabilmek için yalvarıp yakarmaya başlarlar. Cehennem azabını tadan kimseler, Rabbimiz'e, kendilerini cehennemden çıkarması için yalvarırlar. Eğer kendilerine imkan verilirse, dünya hayatında işledikleri suçları bir daha asla işlemeyeceklerine yemin ederler. Ancak o gün artık pişman olmak için çok geçtir. Ayetlerde şu şekilde buyrulmuştur:

(Ateş,) Onları uzak bir yerden gördüğünde, onlar bunun gazablı öfkesini ve uğultusunu işitirler. Elleri boyunlarına bağlı olarak, sıkışık bir yerine atıldıkları zaman, orada yok oluşu isteyip-çağırırlar. Bugün bir yok oluşu çağırmayın, birçok (kere) yok oluşu isteyip-çağırın. (Furkan Suresi, 12-14)

Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: "Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimiz'in ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık." (Enam Suresi, 27)

Peki bir insan nasıl olur da böyle bir yaşamın ideal yaşam tarzı olduğuna inanır? Bu sorunun cevabı ise, satanistlerin hayata bakış açılarında saklıdır:

1. Satanistler hiçbir şeye ve hiç kimseye karşı sorumlu olmadıklarına inanırlar. Hiç kimsenin kendilerine doğruları gösteremeyeceğini, kendi doğrularına ancak kendilerinin karar verebileceklerini iddia ederler. (Oysa onlar da şeytanın ilhamıyla karar vermektedirler.) Bir satanist için tek sorumluluk kendi nefsine karşıdır. Bu nedenle de nefsinin her türlü saptırıcı emrini yerine getirir. Yalandan, kin tutmaktan, intikam almaktan, insanlara ve kendine zarar vermekten hoşlanır. Fiziksel olarak pis, izbe, cehennem benzeri ortamlardan zevk alır. Basına yansıyan satanist toplantı yerleri ve ayinler, satanist müzik yapan grupların fiziksel görünüşleri, satanist ahlakın önemli yansımalarındandır. Satanistlerin bu tarz bir hayattan zevk almaları, pisliği, vahşeti, şiddeti ve izbeliği tercih etmeleri de Allah'ın bir ayetidir. Allah Enam Suresi'nde **"... şeytan onlara yapmakta olduklarını çekici (süslü) gösterdi." (Enam Suresi, 43)** şeklinde buyurmaktadır. Yani şeytan onlara bu yaptıkları pislikleri güzel ve çekici göstererek, onları büyük bir yanılgıya düşürmekte, bu şekilde onları Allah'ın yolundan uzaklaştırmaktadır.

2. Satanizm nefsin tatmini üzerine kuruludur. Zaten nefisten kasıt da şeytanın emirlerini yerine getirmek, bu şekilde onu razı etmektir. Sadece nefislerinin isteklerine göre yaşamak istediklerini ve bunu da 'bir özgürlük' olarak gördüklerini ifade eden satanistler için, uyuşturucu, alkol, fuhuş, hırsızlık gibi ahlaksızlıklar bir yaşam şekli halini almıştır. Basında yer alan haberlerde de gördüğümüz gibi bu ahlaksızlıklar çoğu zaman daha ileri boyutlarda da yaşanmaktadır. Örneğin satanistler tecavüz, küçük çocuklara yönelik cinsel tacizler, çeşitli hayvanların eziyet edilerek katledilmesi, kendi kanlarının ya da katlettikleri hayvanların kanlarının içilmesi gibi iğrençlikleri adeta gurur içinde açıklarlar. Aynı mantıkla cinayeti de meşru görürler. Allah'ın Bakara Suresi'nde bildirdiği gibi, şeytan onlara **"... çirkin hayasızlığı..." (Bakara Suresi, 268)** emretmekte, onlar da bu emri kayıtsızca yerine getirmektedirler. Allah insanları şeytanın kandırmacalarına karşı Nur Suresi'nde de şu şekilde uyarır:

Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utanmazlıkları ve kötülüğü

emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, sizden hiçbiri ebedi olarak temize çıkamazdı. Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, işitendir, bilendir. (Nur Suresi, 21)

3. Satanistlerin en belirgin özelliklerinden biri de isyankar karakterleridir. Onlar başta din ahlakı olmak üzere, toplumun düzenini oluşturan her türlü kurala karşıdırlar. Zaten kuralların yıkılmak üzere yapıldığını birbirlerine telkin ederler. Bu isyanları aile içinde başlar, okulda, arkadaş çevrelerinde devam eder. Hiçbir kurala uymak istemez, her zaman sorun çıkaran, problemli kişiler olurlar. Şeytanın en önemli özelliğinin isyan olduğunu, kendilerinin de isyancı kimlikleriyle tanınmaları gerektiğini ifade ederler.

Şeytan, insan nefsindeki nefret, intikam, hırs, öfke, şiddet ve şehvet gibi duyguları, bu insanlara kendi yolunda hizmet ettirmek için kullandırır. Allah Meryem Suresi'nde, **"Görmedin mi, Biz gerçekten şeytanları, kafirlerin üzerine gönderdik, onları tahrik edip kışkırtıyorlar." (Meryem Suresi, 83)** şeklinde bildirmekte, şeytanın Allah'ın zikrinden uzak olan inkarcıları 'sürekli kışkırtıp', kötülüğe sevk ettiğini haber vermektedir. Günümüz satanizminin kurucusu olarak kabul edilen Anton LaVey de, *Satanic Bible* (Şeytan İncili) adlı kitabında satanizmin temel prensiplerini aktarırken, takipçilerine kötülüğü diledikleri gibi yaşamaları ve yaymaları için telkinde bulunmaktadır. Hatta kendisi ile yapılan bir röportajda LaVey, **"Kanunların kesin olarak çiğnenmek için yapıldığını hissediyorum... Sokakta birini soymakta hiçbir yanlışlık görmüyorum"** demektedir.[36] LaVey'in bu sözlerini, kitabın ilk bölümünde üzerinde durduğumuz Sosyal Darwinist yaklaşımla açıklamak mümkündür. Çünkü satanizm materyalist ve Darwinist bir öğretidir ve bu düşünceye göre şiddet, tabiatın kendisinde vardır, kaçınılmazdır. Bu saçma inanışa göre insanın doğasında zaten var olan şiddet, sınırsızca yaşanmalı, insan kendine hiçbir sınırlama getirmemelidir. Bu şiddeti engellemek ya da önlemeye çalışmak insanın doğasına aykırıdır ve bunu engellemek mümkün değildir. İşte bu nedenle de insan ve toplum düşmanı olan satanizm insanlığa büyük bir kaos ve sonucunda da şiddetli bir yıkım getirir.

Üstelik doğada satanistlerin öne sürdükleri gibi sürekli bir çatışma yoktur. Canlıların yavrularının hayatta kalmalarını sağlayabilmek veya kendi topluluklarının bireylerini koruyabilmek için gösterdikleri fedakarlıklar olağanüstüdür. Bu fedakarlıklar çoğu zaman satanistler ve Darwinistler tarafından göz ardı edilmektedir. Satanistlerin çatışmayı zaruretmiş gibi göstermeleri büyük bir yalandır. İnsanlar ve toplumlar varlıklarını çatışarak değil, dayanışma ile, hep birlikte davranarak sürdürürler. Çatışma ve şiddet ise o toplumun sonu demektir.

4. Satanizm, Sosyal Darwinist düşüncenin bir gereği olarak, zayıflara, ihtiyaç içinde olanlara ve yaşlılara saygı ve merhamet duymaz. Onları ortadan kaldırılması gereken 'parazitler' olarak değerlendirir. Sevgi, şefkat, merhamet ve fedakarlık gibi hasletleri bir zayıflık olarak nitelendirir. Bu güzel özelliklerin din ahlakını akla getirmesi

satanistlerde çok büyük bir rahatsızlık meydana getirir. Satanistlere göre, insan yaşamını sürdürebilmek ve ayakta kalabilmek için her türlü kötülüğe başvurabilir. Satanizm tüm bunları meşru görür. Bunun gerekçesi, daha önce de üzerinde durduğumuz gibi, Darwinist görüşün bir neticesi olarak 'hayatın vahşi bir arena' olduğu ve sadece güçlü olanların yaşayabileceği yönündeki yanlış anlayıştır. Satanizmdeki saldırgan ve zalim karakterin özünde de bu anlayış yatmaktadır. Bu nedenle de satanizm toplum yararını ve insanlığın faydasını kesinlikle hesaplamaz, bireysellik üzerine kuruludur. "Eğer bir şey sana fayda sağlıyorsa bunu yap, eğer sana değil başkasına fayda sağlıyorsa bunun için çaba sarf etme" yaklaşımını savunur. Bu yaklaşımın sonucu ise bencil, insafsız, insaniyetsiz, zalim ve acımasız kişilerden oluşan bir toplumdur. Anton LaVey'in aşağıdaki sözlerle dile getirdiği ideal toplum düzeni, satanizmin savunduğu acımasızlığı vurgulaması açısından oldukça dikkat çekicidir:

İdeal olarak **hiçbir kuralın ve düzenin olmaması lazım** ki onun sayesinde av olanlar av olacaklarını bilecekler ve avcılar da avcı olacaklarını bilecekler. İşte tüm mesele bu. İnsanların, yani bu dünyanın **insan hayvanlarının** biraz daha fazla bilince sahip olmaları, insanlığın bir parça gelişebilmesinde ya da bir parça ilerlemesinde büyük bir rol oynayacağını düşünüyorum....[37]

LaVey'e göre bir tür hayvanlar güruhu olan toplumda, hiçbir kural ve hiçbir düzen olmamalıdır. Toplumu 'avlananlar' ve 'av olanlar' olarak iki sınıfa ayıran LaVey'in öngördüğü bu hayat stilinde, toplum içindeki her türlü ilişkiyi de avlanmak kavramı belirleyecektir, tıpkı vahşi bir arenada yaşanıyormuş gibi...

Hiçbir kuralın tanınmadığı bu toplumda düzenin nasıl sağlanacağı ise satanizmin vahşi yüzünü gösteren bir başka örnektir. Türkiye'de faaliyet gösteren satanist bir klan lideri, satanizmin bu konudaki yorumunu şöyle açıklamaktadır:

.. Bu kural (ne istiyorsan onu yap kuralı), 18. yüzyıl başından beri yavaşlamış olan insan evrimini hızlandırabilir. Çünkü tamamıyla özgür bırakılan insan acıyı tattığı takdirde, herhangi bir baskı olmadan kendi kendini kısıtlayacaktır.[38]

Aslında satanistlerin söz konusu kural ve kanun düşmanlıkları çok akılsızcadır, çünkü kuralsız ve kanunsuz bir toplum onların da aleyhine olacaktır. Toplumların varlığını devam ettirmeleri için zorunlu olan huzur ve istikrar devletin varlığı ve devletin koyduğu kanunların uygulanması ile sağlanır. Din ahlakı da devlete itaati gerektirir. İnsanların diğerlerine karşı acımaksızın suç işledikleri bir toplum yapısında, bu yapıyı akılsızca savunan satanistler de "av" haline gelecek ve acı çekeceklerdir.

Tarih bunun örnekleri ile doludur. Terörü ve kan dökmeyi savunan herkes, sonunda o terörün ve şiddetin hedefi haline gelir. Fransız Devrimi'nde on binlerce insanı giyotine gönderen Jakoben liderlerin hepsinin, sonunda kendi başlarını da giyotine teslim etmeleri gibi... Satanistler de, savundukları bu mantıksız görüşlerle, hem dünyaya hem de kendilerine yıkım getirecek bir felaketi körüklemektedirler.

5. Kibir ve büyüklenme satanizmde teşvik edilen ve mutlaka sahip olunması gereken özelliklerdir. Bu nedenle de satanistler kendileriyle aynı görüşü paylaşmayan

tüm insanları saf ve aptal olarak nitelendirir, en zeki, en mantıklı, en uyanık ve en başarılı olarak kendilerini görürler. Halbuki arzu ettikleri bu büyüklük tutkusuna, **"... onların göğüslerinde kendisine ulaşamayacakları bir büyüklük (isteğin)den başkası yoktur." (Mü'min Suresi, 56)** ayetinde de buyurulduğu gibi, hiçbir zaman ulaşmaları mümkün değildir. Bu tip batıl akımlara uyarak büyüklüğe ulaşacaklarını sananlar daha en baştan kaybetmeyi ve hor kılınmayı kabul etmişlerdir. İzzeti, itibarı bu sapkın öğretide arayanlar çok büyük bir yanılgı içindedirler. Çünkü gerçek izzet ve onur ancak Allah Katındadır.

Allah'a samimi bir kalple kendilerini teslim eden, iman yolunun tek kurtuluş olduğunu bilen, hayatlarının her anını en güzel ahlakı göstererek geçirme konusunda kararlı olanlar bu izzet ve şerefe sahip olan müminlerdir. Allah iman edenleri Kuran'da şöyle müjdelemektedir:

İman edip salih amellerde bulunanlar ise; işte onlar da, yaratılmışların en hayırlılarıdır. Rableri Katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn Cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hoşnut, memnun) kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimse' içindir. (Beyyine Suresi, 7-8)

Satanizmin insanı götürdüğü korkunç son

Satanizm dendiği zaman insan aklına gelen şeyler, şeytani ayinler, şeytana adanan hayvanların katledildiği törenler, kara büyü ve kan içme gibi insan tahayyülünü zorlayan sapkınlıklardır. Şeytani ayinler satanizmin ayrılmaz bir parçasıdır. Her ne kadar şeytani ritüelleri belli başlı maddeler altında toplamak mümkünse de, her ülkedeki satanist gruplar kendi anlayışlarına göre farklı ayinler düzenlerler. Satanistlerin kendi kitaplarında, dergilerinde, internet sitelerinde, satanist müzik gruplarının şarkı sözlerinde bu ritüelleri tüm açıklığıyla görmek mümkündür.

Yeni satanist olan bir kişiye bu törenler yavaş yavaş öğretilir. Tek başlarına iken dahi şeytanla bağlantıya geçmek için ayinler yapmaları tavsiye edilir. Satanist sitelerden birinde yeni satanist olan bir kişiye, "Karanlık güçlerin seninle bağlantıya geçtiklerini düşündüğün anda korkma ve paniğe kapılma... Karanlık güçlere onların hak ettikleri saygı ve dekor ile yaklaş, ayinler bunun içindir; onlarla bir ilişki kurabilmek için..." gibi insanları saptırmaya yönelik öğütlerde bulunulmaktadır.[39] Satanist ayin ise şu şekilde tarif edilmektedir:

... Etkili bir ayin yapabilmek için LaVey'in kitabında belirtilen tüm malzemeleri bulman şart değil. Belki kılıçlar, ayin kadehleri, siyah ipler, gong gibi malzemeleri alacak paran olmayabilir veya bunları temin edebileceğin bir mağaza bulamayabilirsin.

Ama yine de ayin yapabilirsin... (Siyah) mumu yak ve önüne otur... Mumun ışığına bakarak, **"Hazırım Karanlıkların Efendisi, gücünü içimde hissediyorum ve hayatımı şereflendirmeni istiyorum. Ben şeytanın taraftarlarından biriyim. Yaşasın Şeytan",** diye ona seslen... Bu şeytanı hayatına sokmanın basit bir yoludur.[40]

Satanistlerin ayinlerde kan dökmeye özel bir önem vermeleri ise, şeytanın insanlık üzerindeki planının sembolik bir ifadesidir. Şeytan, büyük bir nefretle baktığı insan soyuna elinden geldiğince acı çektirmek istemektedir. Bu nedenle dünyada kan dökülmesini kendisine bir amaç olarak belirlemiştir. Ve satanistler de şeytanın bu emrine uymakta, kan dökmeyi açık bir ritüel şeklinde uygulamaktadırlar.

Satanist ayinlerin ana malzemeleri baltalar, kılıçlar, iplerdir. Kan rengi olan kırmızı ve karanlık güçleri sembolize eden siyah renkleri ise bu ayinlerin ayrılmaz birer parçasıdırlar. Satanistlerin tüyler ürperten ayinlerinden biri de hayvanların ve daha ileri aşamada insanların öldürülerek, şeytana adanmalarıdır. Satanist ayinlerde kedi, keçi gibi hayvanların katledilmesi çok alışıldık bir olaydır. Daha sonra bu hayvanların kanı kadehlere doldurulup içilir. Çünkü satanistler, bu kanla elde edilen enerjinin ritüelleri yöneten ve bu ritüellere katılan kişilerin gücünü artıracağını düşünürler. Kimin katledileceğine nasıl karar verileceği ise oldukça 'basit'tir: Herhangi bir sataniste karşı onun hoşlanmayacağı bir şey yapmış, onu rahatsız etmiş olan kimse bu ritüellerde katledilmek için idealdir.[41]

Öldürmeyi ve katletmeyi şeytana bağlılığın şartı olarak gören bir satanistin yaptığı açıklamalar ise, satanizmin insanları nasıl bir ahlakın içine sürüklediğini açıkça göstermektedir:

... Şeytana olan bağlılığımız için 4-5 kere keçi öldürdüm... İnsan öldürmeye gelince, öncelikle öldürülecek insanın bizzat şeytan adına kendinin kurban edilmesini istemesi lazımdır. Ancak **bu şartlar altında ben birisini öldürürüm.**[42]

Satanist ayinlerin en dehşet verici yönlerinden biri de, bu ayinlerde yalnız hayvanların değil insanların da canlarına kastedilmesidir. Bu törenler sırasında tecavüze uğrayan genç kızlar olduğu, ritüeller için gerekli kanın bulunması amacıyla insanların dahi öldürüldüğü bilinen olaylardandır.

Çoğu zaman da satanizmin vahşeti kişinin kendi canına kıymasına kadar ileri bir safhaya varabilmektedir. Satanizmin insanlar üzerinde oluşturduğu manevi boşluk ve ruhsal dengesizlikler, kişinin bu akıl dışı öğretiler uğruna intihar etmesine sebebiyet vermektedir.

Nasıl ki satanistler yaşam hakkında pek çok yanılgıya sahiplerse, ölüme ve ölümden sonrasına dair görüşleri de pek çok sapkınlık içermektedir. Kimi satanistlere göre intihar, dünyada özlemini duydukları cehennem hayatına bir an önce kavuşmadır, kimilerine göre ise sözde cesaretlerini ve başkaldırılarını ispatladıkları bir tür 'gövde gösterisi'. Oysa ölüm, bazı satanistlerin sandığı gibi, inkar edenler için bir kurtuluş değil, çok daha zorlu ve sıkıntılı, üstelik sonsuz bir yaşamın başlangıcıdır. Aynı şekilde

intiharı bir tür 'başkaldırı' olarak görenler de büyük bir hataya düşmüşlerdir. Üstelik Allah bir insanın kendi canına kıymaya kalkışmasını kesinlikle yasaklamıştır.

İşte tüm bunlar şeytanın insanı ulaştırmak istediği korkunç sonun örneklerindendir. Satanizme kendini kaptıran insan, aynen şeytanın istediği gibi, her türlü insani meziyetini kaybetmiş, vahşi, saldırgan, hayvan benzeri bir hal almıştır. Dünya hayatındaki tüm geçici süslerin, şeytanın vaatlerinin bir deneme olduğunu fark edememiş ve bu yanlış zanlarının karşılığını en fazlasıyla almışlardır. Allah Sebe Suresi'nde bu durumu bizlere şöyle açıklar:

Andolsun, İblis, kendileri hakkında zannını doğrulamış oldu, böylelikle iman eden bir grup dışında, ona uymuş oldular. Oysa onun, kendilerine karşı hiçbir zorlayıcı-gücü yoktu; ancak Biz ahirete iman edeni, ondan kuşku içinde olandan ayırt etmek için (ona bu imkanı verdik). Senin Rabbin, herşeyin üzerinde gözetici-koruyucudur. (Sebe Suresi, 20-21)

Üstelik bu sadece dünya hayatındaki sonlarıdır. Allah'ın zikrinden yüz çevirmeleri, İlahi dinlere karşı savaş açmaları, insanları şeytana kulluk etmeye çağırmalarının karşılığını Rabbimiz'in Katında acıklı bir azapla alacaklardır. Allah Kuran'da bu konuyla ilgili olarak şu şekilde bildirir:

Gerçek şu ki, şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman edinin. O, kendi grubunu, ancak çılgınca yanan ateşin halkından olmağa çağırır. (Fatır Suresi, 6)

Andolsun Allah'a, senden önceki ümmetlere de (elçiler) gönderdik, fakat şeytan onlara yapıp ettiklerini süslü göstermiştir; bugün de onların velisi odur ve onlar için acı bir azab vardır. (Nahl Suresi, 63)

Onlara; "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiğinde, derler ki; "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Şayet şeytan, onları çılgınca yanan ateşin azabına çağırmışsa da mı (buna uyacaklar)? (Lokman Suresi, 21)

İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır durur ve her azgın-kaypak şeytanının peşine düşer. Ona yazılmıştır: "Kim onu veli edinirse, şüphesiz o (şeytan) onu şaşırtıp-saptırır ve onu çılgın ateşin azabına yöneltir." (Hac Suresi, 3-4)

Ancak cehennem azabıyla karşılaştıklarında satanistler bir şaşkınlık daha yaşayacaklardır. Dünya hayatında peşinden gittikleri, telkinlerine kulak verip emirlerine itaat ettikleri, kendilerine bir veli ve dost olarak gördükleri şeytan onlardan uzaklaşmış

ve onları yapayalnız bırakmıştır. Şeytanın bu tavrına şahit olan inkarcılar çok büyük bir pişmanlık yaşayacak, ancak onlar için artık bir dönüş olmayacaktır. O gün onların tevbeleri kabul edilmeyecek, tüm yapıp ettiklerinin karşılığını eksiksiz olarak alacaklardır. Allah bu insanların durumunu ayetlerde şu şekilde bildirir:

O gün, zulmeden, ellerini (hınçla) ısırarak (şöyle) der: "Ah keşke, elçiyle birlikte bir yol edinmiş olsaydım, vah yazıklar bana, ne olurdu da filanı dost edinmeseydim. Çünkü o, gerçekten bana geldikten sonra beni zikirden (Kuran'dan) saptırmış oldu. Şeytan da insanı 'yapayalnız ve yardımsız" bırakandır." (Furkan Suresi, 27-29)

Sonuç: Şeytanın Hilesi Zayıftır

Kitap boyunca ele aldığımız bilgiler bir yandan satanizmin ne kadar tehlikeli ve dehşet verici bir dünya görüşüne sahip olduğunu gözler önüne sererken, bir yandan da bu akımın fikri dayanaklarını bizlere göstermiş oldu. Bütün bu bilgiler ışığında varılacak en önemli sonuçlardan biri, satanizmin manevi değerlerin unutulduğu, din ahlakının göz ardı edildiği, Allah korkusunun ve sevgisinin gereği gibi bilinip yaşanmadığı bir toplumsal ortamda büyüyüp geliştiğidir. Bir diğer önemli sonuç da, satanizmin tek başına adli tedbirlerle sona erdirilemeyecek bir akım olduğu, böyle bir girişimin tam tersine satanizmin daha da güçlenmesine neden olabileceğidir.

Öyleyse satanizme karşı yürütülecek mücadeleyi şu temel noktalarda toplamak mümkün olacaktır:

1. Bu mücadelenin en önemli yönü, fikri alanda olmalıdır. Fikren yenilen bir ideoloji, taraftarlarının sayısı ne kadar çok olursa olsun, ne kadar çok yere yayılmış olursa olsun yenilgiye mahkum olmuştur. Bu nedenle satanizmin savunduğu fikrin mantıksızlıklarının, sapkınlıklarının, yanılgılarının deşifre edilmesi son derece önemlidir. Süslü sloganların, yaldızlı propagandaların içi boş sözlerden ibaret olduğunun gösterilmesi, hem satanizmin yeni taraftarlar kazanmasını engelleyecek, hem de mevcut taraftarların büyük bir aldanışa kapıldıklarını görmelerini sağlayacaktır.

2. Fikri mücadelenin en önemli aşaması, satanizmi ayakta tutan ideolojik temellerin çökertilmesi olmalıdır. Tutunacak noktası kalmayan, temelleri yıkılmış bir ideolojinin ayakta kalamayacağı açıktır. Kitabın çeşitli bölümlerinde de gördüğümüz gibi satanizmi ayakta tutan iki önemli unsurdan biri materyalizm bir diğeri de Darwinizm'dir. Darwinizm bilimsel olarak çökmüş, yanlışlığı pek çok delil ile ispatlanmış bir ideolojidir. Ne var ki, teorinin bazı çevreler tarafından hala sanki bilimsel bir teoriymiş gibi savunuluyor olması, büyük bir aldatmaca olduğunun deşifre edilmemesi satanizm gibi sapkın akımların da varlığını devam ettirmesine imkan sağlamaktadır. Bu durumda konuyu inceleme imkanı bulamayan, kulaktan dolma bilgilerle hareket eden kimseler Darwinizm'i hala geçerli bir akım sanabilir, dolayısıyla satanizmin de makul bir çıkış noktası olduğu yanılgısına kapılabilirler. Böyle bir yanılgının önüne geçmenin tek yolu ise Darwinizm'in iflas etmiş bir ideoloji olduğunun insanlara duyurulmasıdır.

3. Bunlarla birlikte yürütülmesi gereken bir diğer önemli çalışma da, insanların içlerine düştükleri manevi boşluğun giderilmesidir. Hayattaki varlık amacını bilen, manen bilinçli bir insan hiçbir sapkın akımın etkisi altında kalmaz. Bunun için, başta gençler olmak üzere, insanlara Allah'ın varlığının ve birliğinin delilleri ile anlatılması, her insanın yaptığı her tavırdan Allah'a karşı sorumlu olduğunun öğretilmesi ve ahirette karşılaşabilecekleri durumlara karşı insanların uyarılmaları gerekir.

4. Tüm bunlar yapılırken gazete, dergi ve televizyon gibi kitle iletişim araçlarının bu çalışmalara destek vermeleri ve eğitim sisteminin de bu yönde düzenlenmesi son

derece önemlidir. Basın bu batıl hareketi kamuoyuna duyururken, bu akımın propagandasını yapmamaya özen göstermeli, satanizmin tüm sapkınlıklarını deşifre ederek halkı bu yönde bilinçlendirmelidir. Eğitim sistemi de aynı şekilde, hem gençleri bu belaya karşı uyarmalı hem de böyle sapkınlıkların etkisinde kalmayacak şekilde bilinçli nesiller yetiştirmelidir. Yaşamın kör tesadüflerin eseri olmadığını bilerek, Allah'ın gücünü ve kudretini tanıyarak, Kuran ahlakını öğrenerek yetişen bir gencin bu tür bir belanın içine sürüklenmeyeceği açıktır.

Unutmamak gerekir ki bazı insanlar meraktan, bazı insanlar macera olarak gördüğünden, bazıları da bir arayış içinde olduklarından bu sapkın akımın ağına düşmektedirler. Ancak gerekçeleri ne olursa olsun bu insanların temelde manevi bir boşluk ve bilgisizlik içinde oldukları açıktır. Bu durumda satanizmle yapılacak fikri mücadelede, başta iman edenler olmak üzere, herkese önemli bir sorumluluk düşmektedir. İman edenler öncelikli olarak, **"Gerçek şu ki, şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman edinin. O, kendi grubunu, ancak çılgınca yanan ateşin halkından olmaya çağırır." (Fatır Suresi, 6)** ayetinde bildirilen gerçeği tüm insanlara duyurmalı ve onları bu duruma karşı uyarmalıdırlar. Bununla birlikte insanların din ahlakını öğrenmeleri ve Kuran ahlakının yayılması için ciddi bir çaba harcamalıdırlar. Çünkü Allah'ın izni ile Kuran'ın ışığı, satanizm de dahil olmak üzere tüm sapkın akımları yok edecek, insanlara özlemini duydukları güzel ve hayırlı bir yaşam getirecektir.

Evrim Yanılgısı

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar. Bugün bilimsel gelişmeler, evreni ve tüm canlıları Allah'ın yaratmış olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i yıkan zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan ilk basamak: hayatın kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

Cansız maddeler hayat oluşturamaz

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı

uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: "Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür.[43]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. yüzyıldaki sonuçsuz çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."**[44]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[45]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[46]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü eokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?[47]

Canlıların kompleks yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin

rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[48]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin hayali mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, *Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.[49]

Lamarck'ın etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[50]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[51]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil kayıtları: Ara formlardan eser yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de,

sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[52]

Darwin'in yıkılan umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[53]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[54]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın evrimi masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu

birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[55]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.[56]

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[57]

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[58]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[59]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[60]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir

canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve kulaktaki teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sin yallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin içinde gören ve duyan şuur kime aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist bir inanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve

kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[61]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim teorisi dünya tarihinin en etkili büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, pofesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayetler şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la - Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim evrimi savunan ve yaklaşık 60 yaşına kadar ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge böyle bir durumdan endişelendiğini şöyle itiraf etmektedir:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[62]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1- http://www.cris.com/~Amon1/satanism/onaintro.html
2- Yaşar Nuri Öztürk, Kuran Açısından Şeytancılık, sf. 54
3- Aleister Crowley, A Legacy of Satanism, http://www.gothicpress.freeserve.co.uk/Aleister%20Crowley.htm
4- Gordon Melton, Encyclopedia of American Religions, Volume III, Triumph Bopoks, 1991, sf 141-142
5- Blanche Barton, The Church of Satan, Hell's Kitchen Productions, 1991, sf. 79-88
6- A Description of Satanism, http://simon.crabtree.com/satanism/modern.html
7- Peter H. Gilmore, Satanism: The Feared Religion, A New Age; Essays on Current Religious Beliefs and Practices, Merrimac Books,1992
8- The Washington Post Magazine, 8 Şubat 1986
9- Rick Hall, Satan Really Wants You, SCREW, No.1, 548, 2 Kasım 1998
10- Roald E. Kristiansen and Nikolay M. Terebikhin Arkhangelsk, Religion, Church and Education in the Barents Region, Russia: Pomor University Publishing House, 1997
11- www.churchofsatan.com/Pages/MFInterview.html
12- Peter H. Gilmore, Satanism: The Feared Religion, A New Age; Essays on Current Religious Beliefs and Practices, Merrimac Books,1992
13- Anton Szandor Lavey, The Satanic Bible, 1969, sf. 25-33
14- Roald E. Kristiansen and Nikolay M. Terebikhin Arkhangelsk, Religion, Church and Education in the Barents Region, Russia: Pomor University Publishing House, 1997
15- A Description of Satanism, http://www.dpjs.co.uk/modern.html
16- http://www.fortunecity.com/emachines/e11/86/chimp.html
17- Stephen Jay Gould, Darwin ve Sonrası, Çev. Ceyhan Temürcü, Ankara: Tübitak, Mayıs 2000, s. 282
18- http://www.brainyquote.com/quotes/quotes/s/q141267.html
19- Roald E. Kristiansen and Nikolay M. Terebikhin Arkhangelsk, Religion, Church and Education in the Barents Region, Russia: Pomor University Publishing House, 1997
20- Burton H. Wolfe, Author and priest in the Church of Satan, Introduction of "The Satanic Bible", San Francisco, 25 Aralık 1976
21- Peter H. Gilmore, Satanism: The Feared Religion, A New Age; Essays on Current Religious Beliefs and Practices, Merrimac Books,1992
22- Peter H. Gilmore, Satanism: The Feared Religion, A New Age; Essays on Current Religious Beliefs and Practices, Merrimac Books,1992
23- Roald E. Kristiansen and Nikolay M. Terebikhin Arkhangelsk, Religion, Church and Education in the Barents Region, Russia: Pomor University Publishing House, 1997

24- Aleister Crowley, A Legacy of Satanism, http://www.gothicpress.freeserve.co.uk/Aleister%20Crowley.htm
25- Theodore D. Hall, The Scientific Background of the Nazi Purification Program, http://www.trufax.org/avoid/nazi.html
26- A Description of Satanism, http://www.dpjs.co.uk/modern.html
27- Micheal Moynihan, Didrik Soderlind, Lords of Chaos, http://www.dpjs.co.uk/modern.html
28- An Interview with Marilyn Manson at the Capitol Ballroom, Washington D.C., 9 Kasım 1995
29- Peter H. Gilmore, Satanism: The Feared Religion, A New Age; Essays on Current Religious Beliefs and Practices, Merrimac Books,1992
30- Komünist rejim ve örgütlerin toplam 120 milyon aşkın insanı katlettiği, dünyaca ünlü "Komünizmin Kara Kitabı" adlı eserde istatistiklerle açıklanmaktadır. Komünizmin Kara Kitabı, İstanbul: Doğan Kitapçılık, Mart 2000
31- Malachi Martin, The Keys of This Blood, sf. 200
32- Order Of The Left Hand Path, http://www.satanist.net/satan/Satanism/Olhp/Olhp.htm
33- Why do we call ourselves Red Satanics? FAQ, http://www.geocities.com/satanicreds/faq.html
34- Stalin Was Right, http://www.geocities.com/satanicreds/stalin-w-right.html
35- J. Gordon Melton, Encyclopedia of American Religions, Volume III, Triumph Bopoks, 1991, sf 141-142
36- Birth of Tragedy, Issue No. 4, November '86 - January '87
37- Birth of Tragedy, Issue No. 4, November '86 - January '87
38- Tempo, 14-20 Şubat 2002, Sayı 7/740
39- http://www.churchofsatan.com/
Pages/Youthletter.html
40- http://www.churchofsatan.com/
Pages/Youthletter.html
41- Diyanet Avrupa, 15 Ocak-15 Şubat, 2002, Sayı 34, sf. 33
42- Tempo, 14-20 Şubat 2002, Sayı 7/740
43- Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
44- Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
45- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330
46- Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7
47- Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40

48- Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78
49- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189
50- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184
51-B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
52- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179
53- Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133
54- Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
55- Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389
56- J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992
57- Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
58- Time, Kasım 1996
59- S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30
60- Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
61- Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28
62- Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

Bu kitapta satanizm tüm yönleriyle incelenmekte, şiddeti ve vahşeti dini bir ritüel haline getiren ve kanlı cinayetleri adeta bir ibadet olarak gören bu felsefenin bu kadar yaygınlaşmasının nedenleri üzerinde durulmaktadır.

Kitap boyunca da göreceğiniz gibi satanizmin çıkış noktası din ahlakına karşı olmasıdır, dolayısıyla bu sapkınlığın taraftarları din ahlakından uzak yetişmiş ve materyalist akımların etkisi altında kalmış kişilerdir. Satanizmin yaygınlaştığı ve özellikle de genç insanlar üzerinde etkili olduğu bir gerçektir. Ancak satanizmin çözümsüz gibi gösterilmesi de çok büyük bir yanılgıdır. Aslında bu sapkın akımla mücadele çok kolaydır ve Kuran ahlakı gençleri satanizmin elinden kurtarabilecek tek yoldur. Kuran'ın ışığı satanizmi yok edecek ve Allah'ın izniyle aydınlık, sevgi ve barış dolu bir dünya kuracaktır.

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtaracak değilim, siz de beni kurtaracak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (İbrahim Suresi, 22)